

ΕΤΟΣ Ε'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 255

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΔΕΗΤΑ 20

Τιμή ετήσιας συνδρομής προκληρωτάς διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Ἰανουαρίου 1884

Ο ΑΛΗΘΗΣ ΚΑΖΑΜΙΑΣ ΤΟΥ 1884

Ὁ ἐπιμελῶς ἐξετάζων τὴν παρούσαν κατάστασιν τῆς πρωτεύουσας παρατηρεῖ τὸ ἀξιοσημείωτον φαινόμενον ὅτι ἐνῶ ὁσημέραι ἔλλαττοῦνται καταπληκτικῶς τὰ κουρκέττα, τὰ ἐπικά ποιήματα καὶ οἱ ἀνθρωποι μὲ τὸ σάλι, πληθύνονται ταυτοχρόνως καταπληκτικῶς οἱ κώωκες, αἱ ζυθοκώλιδες καὶ οἱ ἐκδόται τῶν Ἡμερολογίων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπάγγελμα ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν ὡς πρὸς τὸν κληθυσμόν. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν οἱ ἀπλοικοὶ πατέρες μας ἐν μόνον ἡμερολόγιον ἐγίνωσκον, τὸν ἀπέριττον ἐκείνον Καζαμίαν τοῦ Μαυρομμάτη μὲ τὰς στερεοτύπους ξυλογραφίας του, μὲ τὰς ἀναλλοιώτους κατὰ πᾶν ἔτος προφητείας του, μὲ τὰ αὐτὰ περὶ τὸ τέλος ἀνέκδοτα θρησκευτικῶς ὡς κοντάκια ἐπαναλαμβάνόμενα κατ' ἔτος καὶ ὑπὸ τὴν εἰκόνα ἐκάστου μηνὸς μὲ διστιχα ὡς τὸ ἐπόμενον:

• Ὅποιος τρυγᾷ τ' ἀμπέλι του σταφυλοφορτωμένον
στὴν γῆν ἐπάνω δὲν πατεῖ, τὸ ἔχει σηκωμένον»,

οὐ τὴν μυστηριώδη σημασίαν εἶχε καιρὸν νὰ μελετήσῃ ἐπὶ ἐν ἔτος ὁ ἀναγνώστης διὰ νὰ ἐνοήσῃ διατί δὲν πατεῖ εἰς τὴν γῆν καὶ τί ἔχει σηκωμένον ὅποιος τρυγᾷ τὸ ἀμπέλι του, κτλ. Σήμερον ὁμως ὁ θέλων νὰ γινώσκῃ πότε τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Θαλλελαίου, ἀπόλλυται ἐν τῷ μέσῳ ὡκεανοῦ ποικιλοσημίμων καὶ ποικιλοχρόνων ἡμερολογίων, ἅτινα εὑρίσκονται κατὰ τὰς παλαιότητας ἀπὸ τοῦ ἔαρος τοῦ προηγουμένου ἔτους καὶ προσφέρουσι τὸν ἰσχυρὸν ἔθρον τοῦ ἔορτολογίου μὲ ἀφθονοὺς γαρνιτούραν διατρίβων φιλολογικῶν, ποιημάτων, χαρακτήρων, εἰκόνων, κλπ. Ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐπληθύνθη καὶ κληθύνεται κατ' ἔτος ἡ γενεὰ τῶν ἐκδοτῶν τῶν ἡμερολογίων, ὥστε ὅταν προσεγγῶς θῶ ἐνεργήσῃ τὴν ἀπογραφήν τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας ὁ ἐπὶ τῆς στατιστικῆς ἀρχηγὸς κ. Καζάζης, θὰ ἐκπλαγῇ οὐκ ὀλίγον ἀνευρίσκων

κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν ἐπαγγελμάτων τόσοις πολλοῖς ἐκδότας ἡμερολογίων καὶ τόσοις ὀλίγοις ἀσχολουμένους περὶ τὸ χρησιμώτατον ἐπάγγελμα τοῦ σαγματοποιοῦ.

Ἐν τούτοις μεθ' ὅλην τὴν πληθώραν ὑπάρχει ἑλλειψις οὐσιώδους εἰς πάντα τὰ ἡμερολόγια. Ἐνῶ διὰ τῶν ποιήσεων τοῦ κ. Σαλβατῶρ καὶ διὰ τῶν ξυλογραφιῶν τῆς Ποικίλης Στοᾶς προάγεται τόσοις θαυμασίως ἡ φιλολογία καὶ ἡ καλλιτεχνία, ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ κίνησις ἐπαισθητῶς παραμελεῖται. Τὸ τοιοῦτον εἶνε τόσο μᾶλλον ἀκατάληπτον καὶ ἀσυμβίβαστον, ὅσον ὁ χρόνος, ὁ γεννητῶν τῶν ἡμερολογίων, συνδέεται ἀνέκαθεν διὰ στενοτάτων σχέσεων μὲ τὴν πολιτικὴν, ἀπόδειξις δὲ εἶνε ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐχρησίμευσεν ὡς τίτλος ἐφημερίδος ἄλλοτε καὶ πᾶσαι αἱ ὑποδιαιρέσεις αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Αἰῶνος μέχρι τῆς Ὁρας καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ λεπτὰ ἐν δὲν ἐχρησιμοποίησαν ἔτι ὡς τίτλος εἰς ἐφημερίδας σχετίζονται ὁμως ἀναποσκάτως μὲ τῶν φύλλων τὴν πρόδον καὶ μὲ τῶν συνακτῶν τὸ βαλάντιον.

Ὁ Ἀσμοδαῖος οὐχὶ διὰ ν' αὐξήσῃ τὴν ἀπειροκλήθη στρατιὰν τῶν ἡμερολογιογράφων, ἀλλὰ διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν ταύτην, προσφέρει σήμερον τοῖς ἑαυτοῦ συνδρομηταῖς καὶ ἀναγνώσταις τὸ ἐξῆς σύντομον

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1884

Ἐποχαί.

Ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τοὺς ἐβδομήκοντα	7392
» » κατὰ τὴν Ὁραν, ἥτις χρονολογεῖ τὴν δημιουργίαν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀναρρήσεως τοῦ Τρικούπη εἰς τὴν ἐξουσίαν	9
Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἤρξαντο αἱ ἐλπίδες περὶ βασιμιαία; προόδου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων	5740
Ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῶν καυσοξύλων	3706
Ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἐθνικοῦ στόλου	1988
Ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν «λογίων νέων»	15
Ἀπὸ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης	2374
Ἀπὸ τῆς ἐν Καραλή Δερβὲν μάχης	2
Ἀπὸ τῆς θυματούργου κενώσεως τοῦ ταμείου Θεῶν	3
Ἀπὸ τῆς τροπολογίας τοῦ κ. Ζέγγελη	2
Ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Σκουλούδη	2
Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Φυσικοῦ Δικαίου ὑπὸ τοῦ κ. Καζάζη	2
Ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ περιηγητοῦ Ποταγοῦ ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως κ. Κυριακοῦ	1

Από της ανακαλύψεως του πρωτόγευ; Κυριακού υπό του περιηγητού Ποταγού.
 Από της εφευρέσεως του ατμολογικού δελτίου.
 Από της υπερασπίσεως των ευνουχίων υπό του κ. Μελισσοργού.
 Από της εμφάνισης του πρώτου Καπετάνου.
 Από της μεταστάσεως του κ. Μανδάλου εκ της συμπολιτεύσεως εις την αντιπολίτευσιν.
 Από της μεταστάσεως του αυτού εκ της αντιπολιτεύσεως εις την συμπολιτεύσιν.

ΠΑΣΧΑΛΙΩΝ.

Το Τριώδιον αρχεται την 29 Ιανουαρίου, δηλαδή την επομένην από της ημέρας, καθ' ην θ' αναλάβη εν τή βουλή τον λόγον ο κ. Χοιδάς. — Το Πάσχα ήρχισε διά τους οπαδούς της κυβερνήσεως από της ημέρας της επισημείσεως των δανείων — Κρεωταγίας ημέραι... καμία, διότι όλοι οι Έλληνες έρετος με τους νέους φόρους θ' υποβληθώσιν εις καταναγκαστικήν νηστειάν.

Έορταί ιδιαιτάι.

25 Μαρτίου — Η ανεξαρτησία της Ελλάδος.
 24 Δεκεμβρίου — Η εν τω Βαρβακείω ανεξαρτησία των ηρώων του Θηβαϊκού δράματος και η διάσωσις της εθνικής τιμής δια της ανατίτου συγχύσεως των φρενών.

Έορταί καθ' ας δέν εργαζόνται τα δημόσια γραφεία.

Όλον τό έτος, πλην της τελευταίας εκάστου μηνός.

Άθραϊ του έτους.

Επειδή τό έτος είνε βίσεκτον, αι Άθραϊ έφέτος έσονται 366, άν δε όμιλήση εις την βουλήν ο πρωθυπουργός και χρειασθώσιν έξαπλαι και όκαταλαι Άθραϊ διχ την κατωχώρισιν του λόγου του, τότε ίσως θ' ανέλθωσιν εις 400. Αμείβολον όμως άν μεταξύ των Άρροδεικτών θ' συγκαταλέγηται έφέτος και ο ευνουθέστατος Πάσσαλος.

Έκλειψεις.

Κατά τό έτος τούτο θ' συμβώσι κολλαί εκλείψεις, ών αι κυριώτεραι είνε αι ακόλουθοι.
 Εκλείψις δακτυλιοειδής της Φωνής του Έθνους.
 Εκλείψις μερικη πολλών μισοτών, όρατή εις τό Χρηματιστήριον.
 Εκλείψις παντελής των ατμολογικών κλητήρων από της οδού της πόλεως.

Προγνωστικά.

Ό κυριεύων πλανήτης κατά τό έτος 1884 είνε ο Ήλιος έπομένως εις τον κόσμον θ' επικρατήσωσιν αι άρχαι και αι ιδέαι του αξιοτίμου κ. Πύργου.

Τό έτος 1884 είνε βίσεκτον.

Κοινή πεποθησις ύπαρχει ότι τα βίσεκτα έτη φέρουσι δυστυχίας, έξ ου και ο γνωστός στίχος των δημοτικών ασμάτων.
 Ήλθανε χρόνοι δίσεκτοι και μήνες ώρριμαμένοι.

Επομένως πολλά δυστυχήματα θ' συμβώσι και αυτό. Η ευφορία δέν θ' είνε μεγάλη όνος δέν θ' γείνη πολύς, διότι αι άμπελοι πάσχουσιν εκ της φυλλοξήρας του νέου φόρου προμηγύεται όμως άφθονος έσοδεία άχρόου, μεγάλην ποσότητα του όποιου θαχρηράση ο έμπορικός οικος Τρικούπη και Σα, όπως τό έναποταμείωση εις την επί της οδού Σταδίου αποθήκην του, όπως χρησιμαύση δι' όσους των οπαδών του δέν ήθελον έξαρπείσι τα ρουσαφέια. Ό καπνός είνε επίσης όλιγός, άλλ' άποδείκνύεται ο καλλίτερος σύμμαχος της αντιπολιτεύσεως, διότι εις αυτόν διαλύονται τα πλεϊστα των σχεδίων της κυβερνήσεως. Πολλοί φιλόανθρωποι πλούσιοι καταλείπουσι κληροδοτήματα προς άνέγερσιν υποκαταστημάτων του Δρομοκαίτη εις πᾶσαν έλληνικήν πόλιν. Ό κ. Δουζίνας, συνεαδός

την ανάγκην, προτείνει να έρωθη και παρορμημα περιλαμβάνει πάντα τα χρησιμαί εν ενή των κομματιών της Βουλής. Η πρότασι γίνεται δεκτη, και πολλοί των βουλευτών κρισταιται εις τω συνεδρείου με μουσαφίρα. Το τοιοϋτο συντελει όπως έπελάθ, σχετική τις ήρεσι, άλλ' οι κωμωθέντες κατορθώνουσι δι' των ήρημάτων να προξενώσι πλεύτερον ήρουν ή ήρουν. Ό κ. Καπετάνιος των Πατρών προσηλυθεί μεγαλήν στρατιάν ευστών, ως ήρουν άμενον, διότι οι νεώτεροι Έλληνες πάντοτε ύπεσθήριζαν τα κηπειτανάτα ο στρατός οδτος, φορτωμένος με Αξίνας, βαλλιακατά των Αθηνών, εκ των όποιων έξέρχεται προς προύπαντησιν του ο Μακράκης και ήρωμένοι έπιτελοϋσι την εκπόρθησιν... του Δαρνίου. Η Κωπαις, συνεπεία των πολλών βροχών, θα κατακλύσθ και τό παρακείμενον πεδίο της Λεβαδείας, προς αποξήρανσιν του όποιου θέλει σχηματισθ νέα ανώνυμος εταιρία, ής ο ιδρυτής προς άμοιβήν των υπηρεσιών του: προς τό έθνος θέλει έξουσιοδοτηθ να συγχωνεύση τα θυλάκια των μετόχων της εταιρίας με τό ίδιον του και θέλει αποσταλή πρέσβος εις Μπουένος—Άϊρες. Το σιδηροδρομικόν σύμπλεγμα θα άπεκαθθ από της εν Γορτυνίη Κοντοβαζίνης μέχρι του Λάλα της Ηλείας τον γενικόν θαυμασμόν προκαλεί ή λαμπρότης του σιδηροδρομικού σταθμού της μεγάλης πόλεως Αγολιμνίσεως. Είνε αληθές ότι ο σιδηρόδρομος της Πελοποννήσου εκτροχιάζεται συνεχώς προςκρούων εις τας επί της οδού αυτού βοσκούσας άγέλας και ο Σπερχιώδ και ο Πηνειός παρασύρουσι τακτικώς κατά διμηνίαν τας γεφυράς και τα βαγόνια της εταιρίας άλλ' τούτο δέν σημαίνει άρκεί ότι συνετελέσθη τό πολυπόθητον σιδηροδρομικόν σύμπλεγμα. Άπασα ή Έλλάς θέλει συγχωνευθ με την επί της οδού Σφοκλέους κτιζομένην νέαν οικίαν του κ. Μελά, εις την προσοφην της όποιας θ' κολληθθ δια χειρός του ίδιου αρχιτέκτονος κ. Τρικούπη ή έπιγραφή: Χρηματιστήριον της Ανατολής. Ό Αϊών θάρχησθ την δημοσιονομικήν τακτικήν έβδομαδιαίου χρηματικού δελτίου του νέου χρηματιστηρίου, εν ή πάσα αξία έχουσι τιμήν θ' μένη άρρησιμοποίητος, πάσα δε όνομαστική και άνευ τιμής τοιαύτη θ' αγοράζεται με μεγάλην τιμήν. Εν ή χρηματιστική τούτψ δελτίψ ιδιάζουσαν θέσιν θ' κατάσχουσιν οι βουλευτικά μετοχαι, αιτινες θα ύπεριμηθώσι μεγάλως, ως αι της Έθνικής. Ούχ ήττον πολλάνκις, ως από τούδε βασίμως προωνίζεται, θέλουσιν εκπίπτει μέχρι βαθμού, ώστε να δύνασαι νάνταλλάξησθ μίαν τοιαύτην με ήμισίαν Λαυρίου ή με μίαν «Αρχαγγέλου».

Άκριβές προγνωστικόν του καιρού.

Μετά άνάρρησιν ύπουργείου Τρικούπη έπέρχεται άφθονος βροχή... ρουσαφέιων. Όταν πρόκειται να τεθθ ζήτημα έμπιστοσύνης δριμύς χειμών έπικρατεί εν τψ κεντρικψ ταμείψ, διότι ή περιστάσις αφαιρεί πολλήν θερμότητα άπ' αυτού. Όταν άρχίζουσι να φαίνωσιν εις τας οδούς των Αθηνών βουλευται και άλλα τοιαύτα διαβατικά πτηνή σημεϊον ότι έχουσεσαν και έρχονται πάλιν να κάρουν την προμηθειάν των δια τό θερος. Όταν εν τή βουλή αίρωρουνται πολλά σύννεφα, άσφαλές σημεϊον ότι όμιλεί ο κ. Ρηγόπουλος. Όταν οι βουλευται κοάξωσι περισσότερο τψ συνήθους, όταν οι σκόληρες φαίνωσιν εις την επιφάνειαν της γής και οι πάσσαλοι έγείρωνται επί των καθηγητικών έδρων, άφουκτοι σημεϊον κακοκαιρίας, εκτός εάν μεταβληθθ ο άνεμος. Όταν οι γλάροι άνέρχωνται προς τα όρη και ο κ. Χοιδάς εις τό βήμα, προαγγέλλεται καταγίς και τρικυμία.

Επί τή βίσει του άνωτέρου άτελους σχεδίου εύγόμεθα και έλλείπομεν τα προσεχίς έτος να έκδοθθ πλήρες τοιοϋτο Ημερολόγιον, τό όποιον ήμεις θα χαϊρέτιώμεν εύπροσύνως ως τό μωχρότελιον και έκπληροϋν σκοπών τίνων και θ' έχωμεν την ήλικήν εύχαριστήσιν ότι ήμεις παρέσχομεν τον τύπον.

FIGUREZ-VOUS

Μα 'καί σπου εά λέγαμε τον έχασ' επ' εμπρός μου
 κ' έτοι εξακολούθησα τό γύρ' όλου του κόσμου.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΡΟΣ ΠΟΤΑΓΟΝ

Ό άνερ μεγαλόσοφς, δέν σ' έννοώ κρεπόντως,
 έρωσ τα 'λήγ' αυτά λιανή λάβ' επί του παρόντος.
 (το δόλι κε χαλάει φέρμα)
 Η μόνη δόξα δι' έμά είνε τό σύγγραμμά σου
 και τό πτωχόν μου όνομα να χαραχθθ σιμά σου.

ΣΤΑΜΟΥΔΑΝΕ

Άν ήμπορούσα να 'κλαιγα πιστά τον έρωτά μου
 κ' ένα μαχαίρη δίκοπο άμπηγη σ'έην κοιλιά μου!

ΔΟΥΖΙΝΑΣ

Του νέου μας έτους την μέλαιναν όφιν, ο Μούσα του Πόρου,
 Λυσίκομος φάλλε ως πένθιμος κλαίουσα παρά την άκτήν,
 φάλλε τό σύμπλεγμα δανείου φρικτού και Τσιγκρού μετ' φόρου
 και στείλ' εις Τρικούπην δουζίναν εν λεμόνων άλλα έκλεκτήν

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

Με την καλή πρωτοχρονιά σός φέρνω τα μαντάτα,
 ότι σαν πέρου ήμέτεροι ήτανε μόν' έννά,
 τώρα τό κόμμα τό μικρό κατήντησε κομμάτια
 κ' ίσως μάς εβρη όπουργούς ή ν' άρχιχρονιά.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΘΗ ΠΟΛΛΑ

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Τι μωρία! Ονομάζομεν Νέον Έτος εκείνο, όπερ εισέρχεται υπό τον αυτόν ούρανόν, με τον αυτόν αριθμόν άστρων, τα αυτά έλλειόμενα μωρίων κομπορτου, τον αυτόν αριθμόν βουλευτών, τον αυτόν αριθμόν νόσων, με τα αυτά νεύρα, με τα αυτά εκατομμύρια εις τα θυλάκια του Σκουλούδη, με την ίδιαν κλεισιόφιλην του Τρικούπη, με τό αυτό σχήμα των άγγουρίων και των βακαίνων, με τα αυτά εκατομμύρια τόσων ενοχλητικών ζωήριων, με την αυτήν ύπεκρίσιν των γυναικίων, με τας αυτές διατυπώσεις, αιτινες απαιτουόνται διχ να πλησιάσθ τό βουλόμενον άρρεν τό θέλον θηλυ και να μη πλησιάζωνται επί τέλους ποτέ, και τα λοιπά και τα λοιπά.

Θά έννοούσαμεν τό 1884 να ονομάζομεν Νέον Έτος, έν ο ούρανός ενεφανίζετο... εις σχήμα χωνίου, ή δε γη έχώνετο έντός του κομπορτου, εάν κατεδύκωμεν ήμεις αι ευειδέις αντί να κατεδύκωμεν ήμεις αιτάς, εάν έτίθητο διαγωνισμός διάφορος και τό έρας ήτο μία ώραία των ώραίων, έν ο Καζάκης εξαμήλωσε τούτο, ώστε να γωθθ όλος έντός του καπέλου του και πάσθ ούτω ή άρρησιμοποίησι της άρρησιμοποίησι του πασάλου αυτού, εάν εις τον Τρικούπην δούρτωμεν ούρα τας με την όποιαν εις τον παλαιόν καιρόν έδόνετο τα σκυλιά με τα λούκάνικα, δια να δέση τούς 140του και να τούς σύρη παντού και πάντοτε μαζί του, έως ου

ΚΑΛΗΜΕΡΑ

117 ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ 117

Άι Βασίλης έρχομαι από την Καισαρεία,
 σός φέρνω φόρους, δάνεια, στόλους, στρατούς με δρόμους,
 σός φέρνω άσχημ με χρυσό για την κυκλοφορία,
 νόμους με νόμοχυνία με σχέδια με νόμους
 με οκι μόνον σχέδια δέκα, κενήτα, χιλιά,
 άλλ' με, καθώς λέγουσι, λαγούς με πετραχειλία.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΝ

Καλή σου μέρα, άρχοντα, Χαρίλαε άφέντη,
 κ' άς λένε ότι θέλουσε άχτροί καθώς και φίλοι,
 σό βόστα τό άφίεσι, τράβα καλά τό γλέντι,
 και μη σε μέλη τέσσερα, με τον κί Βασίλη.
 Μόνο μη μου πικραίνεσαι γιατί κ' έγώ χολιδίζω,
 Δάνεια, φόρους και δασμούς κ' adagio, non fa caso.

ΤΣΙΓΚΡΟΣ

Άι Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία
 και φέρνει σας ο κουζουλός, ίντα εν φέρνει, ίντα;
 φέρνει σας μιλλιούνια, διαδόντρον γυροί, έβδομηντα
 και εκατό να σός χαρψ για την έλευτερία.
 Κ' ύστερις, διαβολόπούλα, φωνίζεστεν ακόμα
 κ' εν γλώφετεν ροδόμειλ' εάν νεμώθετεν 'σέ τό στόμα.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΕΤΜΕΖΑΣ

Άι Βασίλης έρχεται από τα κοροβοδούνια,
 κρέματα δαμασκί σπαθί στην κεντητή του ζώνη,
 μιλεί κ' αυτός για τα πολλά πούργονται μιλλιούνια,
 για φόρο και για δάνεια και... φόρο δέν πληρώνει.

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ

Άι Βασίλης.....

ΚΑΖΑΖΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Πρό του Πανεπιστημίου στήθε επ' όλιγον μόνον
 και ιδέ, ο νέον έτος, πριν εισεία διαθής;
 πώς εν μέση των άσφρων της Έλλάδος άπογίνωμ
 μόνος ε'ε σοφός όφουται μελανεμίων ε'σεβήςς.
 Ό σοφία, ο μελέτη, ο εύθεία, σεις μόναι
 σεις αι χάριτες, αι μουσαι, σεις αι νόφαι κ' αι κοκώναι.

ΠΟΤΑΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Άι Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία,
 'σέ δρόμο τον άπάντημα κ' έγώ σ' ά Χασομί,
 γιατί κ' εκείνος τριγυρνά τον κόσμο σαν κ' έμά
 κ' έγινε καθώς νοιάθετε μεγάλη φασαρία.

αναγκασθή να αποκόψη την ουράν του μαζί με την πλειοψηφίαν, εάν εξημερώνοντο μερτικοί δημογενείς χωρίς χέρια διὰ να μη δύνανται να γδύνουν τους Έλληνας, όλοι δὲ οἱ ζητούντες καταναγκαστικά ἀγιοθασιλαιάτικα χωρίς πόδια, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ περιέρχωνται τὰς οἰκίας ζητοῦντες, εάν πᾶς βουλευτὴς ἀνοίγων τὸ στόμα του διὰ νὰ εἴπῃ, ἀνοησίαν ἔμενε με ἀνοικτὸν τὸ στόμα του ἐπὶ 36 ὥρας, χωρίς νὰ δύναται νὰ ἀρθρώσῃ λέξιν, εάν πᾶς ζητῶν νὰ κλέψῃ οἰκόπεδα μετεβάλλετο εἰς λίθινον ἀνδριάντα καὶ ἐσχηματίζετο ἐξ ὧλων αὐτῶν τῶν ληστανδριάντων ἐθνικὸν μουσεῖον· εάν εἰσήγετο τὸ παιγνίδι τοῦ τετραγύρου changez des dames εἰς τὴν περὶ τῶν ἀνδρογύνων πραγματικότητα, εάν ἐφύτρωναν περὶ εἰς τὸν Κασσιμάτην καὶ διήνευε διὰ τῶν περυγῶν του αὐτῶν καὶ ὄχι τῆς φαντασίας τὸ μεταξὺ τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος διάστημα, εάν ὁ Στεφανίδης καὶ ὁ σοφὸς ἔνος ἀντήλλασον ὡς μποναμάδες τὰς κεφαλὰς των, εάν ἐξύπνα ὁ Τρικούπης με τὴν φωνὴν τοῦ Μίλησι καὶ ὁ Μίλησις με τὴν φωνὴν τοῦ διακόνου τῆς βωστικῆς ἐκκλησίας, εάν ὁ Φλογαίτης ἐξύπνα με δύο κεφαλὰς, τὴν μίαν μειδιῶσαν ἵδρυ τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ τὴν ἄλλην πρὸς τὴν συμπολίτευσιν, εάν οἱ αὐλικοὶ ἐνεφανίζοντο με τὰ σώματά των στυλωμένονα εἰς ἔρθην γυνίκων καὶ πᾶς νέος αὐλικὸς ἐλάμβανεν ἀνωθεν τὴν στάσιν ταύτην ἀμετακινήτως, εάν ἡ κεφαλὴ τοῦ Μεσσηνέζῃ ἐφθάνεν εἰς τὰ ἄστρα καὶ ἐδημηγόρει πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῶν πλαγγῶν, εάν ὁ κ. Κοκκίδης ὁ ἀστρονόμος ἐξυπονοῖσε χωρίς γλῶσσαν λαλομένην καὶ ὁ πρωθυπουργὸς με γλῶσσαν βόειον, τῆς ὁποίας τὸ περιεσσεῖον νὰ διπλῶνῃ εἰς τὴν τσέπη τῆς βεδυγκότας του, καὶ χίλια ἄλλα ἐάν.

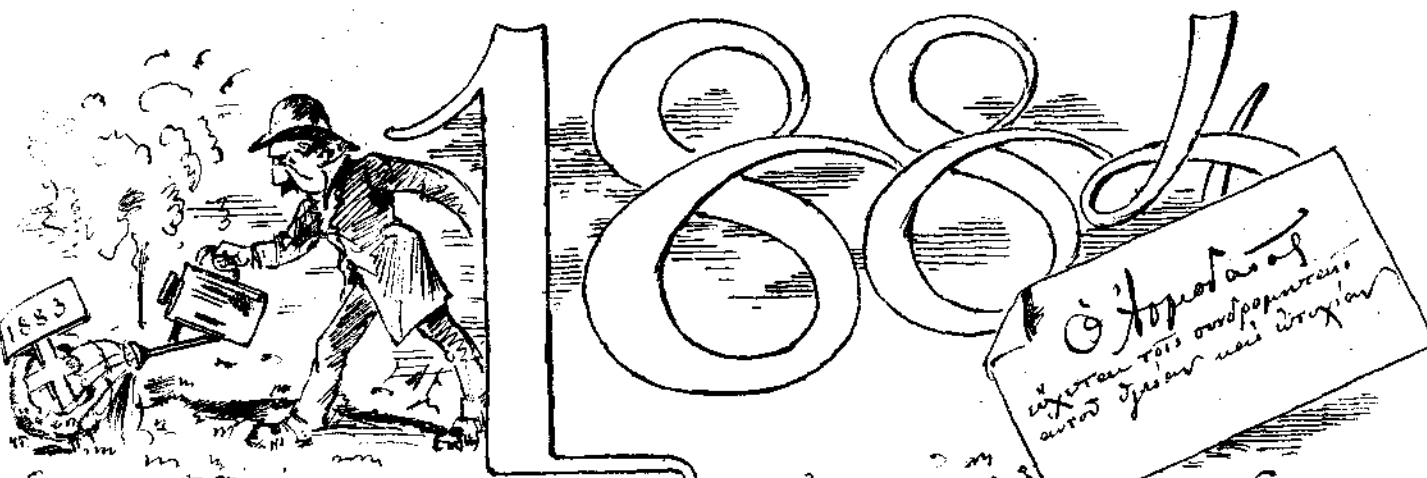

ΤΑ ΚΑΛΑΝΔΑ

Ψάλλεται ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ κ. Τρικούπης ὑπὸ καλλιγραφίαν Ἐστασιῶν βουλευτῶν κρητοανατολίτου τοῦ κ. Λορέβαρου.

Σήμερ' ἐγοῦμ' ἀποκοπὴς καὶ αὔριο ἀρχὴ τοῦ χρόνου Ἀρχιμηνιά καὶ ἀρχιχρονιά καὶ ἀρχὴ τοῦ Γεναρίου. Καὶ ἄγιος Τρικούπης ἐρχεται ἀπὸ τὰ Ὑπουργεῖα Βαστάζει πέννα καὶ χαρτί, χαρτί καὶ καλαμάρι, Βαστάζει καὶ διορισμοὺς, παύσεις καὶ μεταθέσεις. — Τρικούπη πόθεν ἐρχεσαι, Τρικούπη ποῦ πηγαίνεις; — Ἀπ' τῆς δουλειᾶς μου ἐρχομαι, εἰς τὸ σπίτι μου παγαίνω. — Τρικούπη ἂν ξέρης γράμματά κέας καὶ κεινοῦργους νόμους. Καὶ τὸ ραβδί τ' ἀπίθωσθε νὰ πῆ καινούργιους νόμους. Καὶ τὸ ραβδί ποῦ ἦταν ξερὸ χλωρὸς βλαστοὺς πετάει. Καὶ ἐπάνω εἰς τὰ βλαστάρια του οἱ φόροι καρκαριῶνται. Οἱ φόροι καὶ τὰ δάνεια καὶ αὐτὴ ἡ Κωπαγίδι. Μ' ἂν εἶνε με τὸν θρισμὸ εἰς τ' ἀρχοντικὸ νὰ ποῦμε Ἑπαίνους καὶ τῆς χάρις σας τώρα νὰ διηγηθοῦμε Ὡς τὸ σπίτι τοῦ Νικήτα σου πέτρα νὰ μὴ ραγίσῃ. Καὶ ἀρέντης μας πρωθυπουργὸς χρόνους πολλοὺς νὰ ζήσῃ. Ἀρέντ', ἀρέντ', δλάσσετε, πέντε φορὶς ἀρέντ', Ὡς δλον τὸν κόσμο ἔακουστέ καὶ σταυροφορεμένε, Ἀρέντη μ' Ῥῆγα νὰ σὲ ἰδῶ, Βεζύρη μέε' εἰς τὴν Πόλι. Ἡ καὶ πασὰ εἰς τὸν τόπο σου νὰ σὲ τιμῶσιν ὅλοι. Πολλά παμε τ' ἀρέντη μας, ἄς ποῦμε τῆς κυρᾶς μας: Κυρὰ Βουλὴ περήφανη, Βουλὴ χαριτωμένη, Μὲ φρονιμάδας καὶ ἐμμορφιὰς εἰς εἶσαι στολισμένη. Κυρὰ μου, ὅταν βούλεσαι γιὰ νὰ συνεδριάσῃς Ὡς ὅλο τὸ ἔθνος ἀγαθὰ καὶ χάρες νὰ μοιράσῃς. Τὸν Καλλιγᾶ ἔχεις πρόεδρο, τὸ Στεφανίδη χάρι, Τὸν ἀκριβὸ Ντουζίνα σου ἔχεις κρυφὸ καιμάρι. Ἐσὲ, κυρὰ μου, σοῦπρεπε βασίλισσα νὰ γίνῃς, Νὰ κάθῃσαι εἰς τὸ θρόνο σου καὶ ὅλη τὴ γῆ νὰ κρῖνῃς. Κυρὰ με τοὺς διακόσους γυροὺς, τοὺς μοσχαναθρεμμένους, Εἰς τὰ ρουσοφῆτα τὰ πολλὰ κακοσυνηθισμένους. Ποῦ λούζεις τους, χτενίζεις τους εἰς τὸ σπίτι σου τοὺς στέλνεις, Νὰ λέν τὸ ὄχι καὶ τὸ ναὶ καλὰ τοὺς παραγγέλνεις. Πότε τους δέρνει ἀρέντης μας, πότε τους καλοπιάνει, Θαρρεῖς καὶ εἰν ὅλοι πρόβητα καὶ ἔχουν αὐτὸν τσοπάνη. Χίλια καλονυχτίζουμε τ' ἀρέντη μας, τὸ σπίτι, Καὶ ἡ ἀγάπη τῆς Βουλῆς ποτὲ νὰ μὴν τοῦ λείπῃ. Ἄνοιξε τὸ πουργάκι σου τὸ δανελοχρωσιωμένο, Καὶ ἀπλώσε τὸ χεράκι σου τὸ μοσχοβολισμένο, Καὶ ἂν εἴν χρυσάφι ρίζε μας, ἀρέντη, νὰ τὸ διοῦμε, Καὶ ἂν ἔχῃς καὶ γλυκὸ κρασί, στείλε μας νὰ τὸ ποῦμε.

ΕΝΑΣ ΔΙΑΒΑΤΗΣ.

ΧΕΙΜΩΝ.

ΒΑΡ.

ΘΕΡΟΣ.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ.

Τὴ καληγορναῖκα αὐτὴ ἡ πρωτοχρονιά! ἔρχεται με τόσας ἐπαγγελίας καὶ εὐχὰς, καὶ ἐν τούτοις δὲν αἰξάνει οὔτε κατὰ μίαν πεντάραν τὸ μεταλλικὸν τοῦ τόπου.

Ἡ πρωτοχρονιά μετεβάλλει δλοὺς καὶ ὄλας εἰς Μανιάτας καὶ Μανιάτισαις, τοῦτέστιν εἰς ἀχθοφόρους ἐμπροτέρων τῶν γενῶν. Τοὺς φορτῶνει 365 ἡμέρας, τὰς ὁποίας εἶνε ὑποχρωαμένοι νὰ φέρωσιν, ἕως ὅτου ἀπὸ φορεῖς γίνωσι φορτῆα. Διὰ τοῦτο πᾶσα καθὼς πρέπει γυναῖκα συλλογίζεται σήμερον τὸ βάρος τῆς, καὶ εἰς τοὺς ἐρωτῶντας τὴν ἡλικίαν τῆς ἀπαντᾷ: **Οὐ βαρεῖέμαι!**

Ὅλη ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶνε ἐν ἀτελεῦτητον Δοῦναὶ καὶ Λαβεῖν. Ἰδοὺ καὶ ὀλίγη βαθμολογία: 1ος βαθμὸς εὐτυχίας: νὰ λάβῃς χωρὶς νὰ δώσῃς. 2ος βαθμὸς εὐτυχίας: νὰ δώσῃς, ἀλλὰ καὶ νὰ λάβῃς. 3ος βαθμὸς εὐτυχίας (κατὰ τὸν γράφοντα πρῶτος): οὔτε νὰ λάβῃς, οὔτε νὰ δώσῃς. 4ος βαθμὸς εὐτυχίας, ἴσος πρὸς δυστυχίαν: νὰ δώσῃς χωρὶς νὰ λάβῃς. 5ος βαθμὸς εὐτυχίας, ἴσος πρὸς ἀπελπισίαν: νὰ δώσῃς χωρὶς νὰ εὐχαριστήσῃς. 6ος βαθμὸς εὐτυχίας, ἴσος πρὸς αὐτοχειρίαν: νὰ σαῦ τῆς δώσουν πρωτοχρονιάτικα. Δυστυχεῖς ἐκτοβάθμιοι!

Ἡ μόνη δυνατὴ ἰσότης ἐν τῇ ἀνταλλαγῇ μποναμάδων εἶνε τὸ φίλημα. Λίδεις τόσοσ δσον πέρνεις Ἐξαιροῦνται οἱ ἔχοντες χεῖλη ἀράπικα.

Trinculus

ΤΟ ΝΕΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

(έν όδω Σοφοκλέους)

Κ' ήταρε σπίτι όμορφο κ' ήταρ καλοχτισμένο, και τό γκρεμούρε, τό χαλούρ, τό σβύνουρ τό καύμερο. Πέτρα σέ πέτρ' άπ' τό γερό τό σπίτι δέ θ' άφήσουρ, γιατί Χρηματιστήριό θέ νά τό ξαναχτίσουρ.

Κι' όποιος περάση άπ' εκεί, άπ' τούς σωρούς εκείνου, κή νύχτα, τά μεσάνυχτα, σά στεναγομόδ, σά θρήνουσ τόυ φαίνεται πώς άκουσε από βαθειά νά βγαίνουρ κ' άπάνω 'ς τά γκρεμίσματα στοιχειά περιδιαβαίνουρ.

Γιατί Χρηματιστήριό θέ 'πή νά θεμελιώσης άπάνω σέ χαλάσματα, θά 'πή νά ξεκατώσης, νά βάψης τό ρουκοκρυό, φτωχούδ νά ξεσπιτώσης κ' άπάνω 'ς δλ' αυτά 'ψηλά τό ψέμμα νά σηκώσης.

Και βλέπω μέσ' 'ς τά σόννεγα τόυ κορνιαχτού πού βγαίνει τήν τύχη πού τό τόπο μας τό μαύρο περιμένει βλέπω τό ξεθεμέλιωμα και τήν άχρειωσόνη, . . γιατί Χρηματιστήριό έδέχτηκε νά γίνη!

ΦΑΟΞ

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Σκέψεις συμπολιτευομένου. — Λοιπόν ζω και ύπάρχω και με τό νέον έτος, και δ,ι μόνον ζω και ύπάρχω, ίνα εϊπω καθ' ύπουργικήν φρασολογίαν, αλλά και άνήκω εις τήν βελτίονα τάξιν τών συμπολιτευομένων. Δι' έμού ύποστηρίζεται τό ύπουργείον, επίβάλλονται φόροι, επιτυγχάνεται τό ίσοζύγιον και όχι μόνον ίσοζύγιον, αλλά και περίσσευμα, και επιψηφίζεται τό δάνειον και τί δάνειον, δι' όνομα Θεού! 170,000,000! Τό ένθυμούμαι και λιγγιώ. Τό προφέρω και δέν τό φαντάζομαι. Δι' έμού τά πάντα θά γείνωσιν εις τήν 'Ελλάδα. 'Η 'Ελλάς θά γείνη πλουσία και ευδαίμων, αλλά πριν αυτή γείνη ευδαίμων, ευδαιμονέστερος έγώ αυτός. Κρατώ εις χείρας δλα τα σύρματα τής έξουσίας, θίγω τήν τό έν. Τι αγαπάτε; Νά διορισθή ό δεινά, και ιδού ό δεινά διορίζεται. Νά παυθή ό τάδε και ιδού ό τάδε παύεται. Μοι φαίνεται ούτως δλη ή 'Ελλάς ως άπεραντον ξενοδοχείον, οι ύπουργοί ξενοδόχοι και έγώ ό μάλλον ηνυομημένος πελάτης. Τρώγω τά όρεκτικώτερα φαγητά και πληρώνω, ουχι διά τραπεζικών γραμματίων, αλλά διά τού μαρκεντικού άργυρίου τής ψήφου μου. Εϊνε αληθές ότι ό ξενοδόχος κερδαίνει περισσότερα. 'Αλλ' ούτως έκνομηθήσαν τά πράγματα. Και έπειτα τί είχα, τί έχασα. Τό νόμισμά μου εϊνε ανεξάντηλον. 'Ας εϊνε καλά ό λαός, όστις και με εκλέγει και φορολογείται και πληρώνει τούς φόρους και ποτ' ά δεν έρωτά τί κάμνομεν. Τιοούτος λαός ποτέ νά μήν πεθάνη. 'Αλλά . . . αλλά διατί νά μήν εϊμαι και ύπουργός! Περί τούτου πρέπει νά σκεφθώ εις τό 1884. 'Α Τρικούπη! Έως ποτε λοιπόν θά κρατής δύο ύπουργετα σ' και δύο ό Κοντόσταυλος; (Στηρίζει τήν κεφαλήν μελαγχολικός εις τήν δεξιάν).

Σκέψεις αντιπολιτευομένου. — Λοιπόν ήλθε και τό 1884 και τό ύπουργείον άκόμη δέν έπεσεν! 'Αλλ' αυτός ό άνθρωπος θά δικαιωσθ' ή λοιπόν εις τήν κυβέρνησιν και μάτην έγώ θά καταναλίσκω τόσας μυριάδας λέξεων, ίνα πείσω τόν λαόν τής 'Ελλάδος ότι αυτός ό άνθρωπος ώθει κατά κρημνών τό Κράτος; 'Α! άπελπισία! 'Αλλ' αυτός ό λαός κατήνητος λοιπόν άναίσθητος και άναισθητότεροι αυτού κατήνησαν οι συνάδελφοί μου βουλευται τής συμπολιτεύσεως, ούτινες άπεμπολούσι τήν 'Ελλάδα και καταπροδίδουσι τό έθνος ύποστηρίζοντες τό ύπουργείον πλέον τού έτους. Προς στιγμήν άκτινές τινες έλπιζων έλαμψαν όλίγον. 'Η Σύνοδος δέν εϊχε συνέλθει και ύπελογίζομεν τόσους βουλευτάς άντικολιτευομένους. 'Επι τέλους ευρωόμεν γήν. 'Αλλ' ήλθεν ή Βουλή και τό φάσμα διελύθη και ή ώρισμένη γή τής έξουσίας άπεμακρόνη παρασάγγας . . . ά! δέν θέλω νά εϊπω τόν άριθμόν. Μοι φαίνεται κακός οϊωνός νά ύπολογίζω άριθμούς εις τούτουν περίστασιν. 'Αλλ' ύπομονή! έχομεν έμπρός τήν συζήτησιν άκόμη τού προύπολογισμού. Θά φωνάζω, θά ξελαρυγισθώ, θ' άποδειξω ότι εϊνε άδύνατον ό λαός νά σηκώση βάρος 85,000,000 τόννων. Και αν τόν επιψηφίσουιν αυτόν οι ύπουργοί, τόσ' τό χειρότερον! 'Ο λαός θά αισθανθ' τό βάρος τέλους και τότε . . . τότε! ώ! εϊνε άδύνατον. Εϊς τό 1884 κάτι θά γείνη τέλος. 'Αλλως! (Καταλαμβάνεται υπό σπασμών . . . Ούδεις παρουσιάζεται νά τρέξη εις βοήθειάν του).

Σκέψεις Δουζίνια. — 'Ιδού λοιπόν με τό νέον έτος έρημα! Εϊς τήν πρώτην συνεδρίασιν τού νέου έτους και έν όσω εύρισκόμεθα άκόμη επί τού χρονολογικού εδάφους τού 'Ιανουαρίου, θά ύποβάλω νομοσχέδιον, διά τού όπολου νά διορισθώσιν ύπουργοί εξ άμφοτέρων τών πτερύγων, ίνα μή βαδίξη τό έθνος μονομερ' επί τού ένός μόνον ποδός και πετά διά τής μάς μόνον πτέρυγος, νά διανεμηθώσι δέ και τά ρουσφέτια μεταξύ συμπολιτεύσεως και άντιπολιτεύσεως και γενήσεται ούτω μία ποίμνη, εις ποιμήν. 'Αλλως θά προτείνω τήν σύστασιν τής τριακονταμελούς επιτροπής. (Λαμβάνει χάρτην και τό μολυβδοκόνδυλον τού ύπουργού του, δηλαδή τού ύπαλλήλου, ήτοι τού ύπηρετού του, και ετοιμάζει νά γράψη τήν ιδέαν του).

THOM

'Ομοιοκαταληξίαι εις τήν Μαζούρκα

'Αν θά πεθάνη σήμερα κανένας από φούρκα Νά έξερετε δέν μπόρεσε νά μάθη τή μαζούρκα. 'Εβραϊός ένας γίνεται και μία άλλη Τούρκα 'Αν ήμπορούσαν και αυτοί νά χόρευαν μαζούρκα. Κ' ελεγε μία: 'Επαιρνα και τό ληστή τό Ζούρκα 'Αν νά μου μάθη ήξερε εκείνος τή μαζούρκα. Και ένας άλλος πήγαive πεζός στο Δερβέν-Φούρκα 'Αν εκευρε πώς μάθαινε 'κει πέρα τή μαζούρκα. Μά μία κυρία πεταχτή φουσκώνει ώσαν κούρκα Γιατί εκείνη στο φτερό χορεύει τή μαζούρκα. Τό Γούρκο λέν τό στρατηγό ξεφτέρι στη μαζούρκα Γι' αυτό και κάποιαν Βήτα-Ρώ δλοι τή λένε Γούρκα. 'Οπου κι' αν πάτε ή ήχώ φωνάζει ούρκα-ούρκα! Γιατί μεγάλοι και μικροί μιλούσν για τή μαζούρκα.

Rimeur

ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Γιά τόν καινούριο χρόνο ζητώ νά προφητεύσω, έδώ τό κάθε ψέμμα θά 'έγη άληθινό γι' αυτό πολλά θά γράψω χωρίς νά κινδυνεύσω μετά Χριστόν προφήτης 'στών κόσμο νά φανώ. Και όχι έγώ μόνον, αλλά και κάθε άλλος 'μπορεί έδώ προφήτης νά φαίνεται μεγάλος.

'Σ' αυτό τόν νέο χρόνο τί λέτε πώς θά γίνη; θαρρείτε πώς καινούρια θά πέσουν καλά; θαρρείτε πώς ό τόπος 'στά 'Ιδια δέν θά μείνη; θαρρείτε πώς θά πάμε δύο ρούπια πειό ψηλά; θαρρείτε πώς τή μοίρα τού έθνους δέν θά κλαίμε; θαρρείτε και τού χρόνου τά 'Ιδια δέν θά λέμε;

Θαρρείτε πώς θά λείψη ό δόλος και τό ψέμμα; θαρρείτε πώς ή φτώχεια τό έθνος δέν θά πείνη; θαρρείτε πώς με νίκας θά λαμπρυνθ' τό στέμμα κι' ό βασιλεύς θά παύση τών γάτων τό κυνήγι; Πώς άνθρωποι θά γίνουιν τού έθνους οι πατέρες, και δέν θά τρών με λόγια τής νύκταις και τής 'μέραις;

Θαρρείτε πώς δέν θά βγ'η κανένα νέο κόμμα; πώς ό Σαμουίλης άστραϊς δέν θά φορή γραβάταις; θαρρείτε πώς θά παύση τών πολιτών τό στόμα νά άμυλ'η γιά νέα 'στά σπήτια και 'στης στραταις; 'Η μή ό Στεφανίδης, θαρρείτε, δέν θά σκούζη, και δέν θά ξαναβάλη εκείνο τό μπουρνούζι;

Εϊς τή βουλή άπ' έξω, θαρρείτε, οι καυμένοι πώς δέν θά τριγυρίζουιν ν' άκούιν πολιτικά; θαρρείτε κι' ή κυρία 'Ροζού δέν θά πηγαίνη 'στών κυριών τό πάλκο νά πέρνη πρακτικά; θαρρείτε πώς κανένας στρωμένος 'στη λιακάδα δέν θά'χη μες 'στο νού του τήν κλασικήν 'Ελλάδα;

Θαρρείτε δέν θά γίνη καμιά επιστρατεία, χωρίς νά πέση αίμα σταλαματά 'στη γή; θαρρείτε σ' όλους νίκης δέν θά δοθούν βραβεΐα και δέν θά ξεφυτρώσουιν και άλλοι στρατηγοί; Κ' ίσως αυτή τήν ώρα πού γράφω, δι,ι λέχη κολοϋν σειραις γαλόνια οι Μαραθωνομάχοι.

Θαρρείτε πώς και φόροι και δάνεια θά λείψουιν; πώς δέν θά γίνουιν πρέσβεις σαν τόν Σκουλούδη κι' άλλοι; πώς μ' έντροπή κι' οι κλέφταις τά μούτρα των θά κρύψουιν, κι' ό κόσμος θά τούς σπάση με πέτρας τό κεφάλι; Πώς άτιμοι δέν θ'άνε οι τίμιοι σαν πρώτα, και δέν θά τούς γυρίζουιν οι άρχοντες τά νύτα;

Θαρρείτε πώς θά λείψουιν οι χαθαραχανίταις; πώς δέν θά έλθουιν κι' άλλοι χρυσοί όμογενείς; θαρρείτε πώς άμάξια δέν θά'χουιν οι μεσίταις και ούτε καν θά στρέψη νά τούς ιδ'η κανείς; Πώς οικοπεδοπάγοι τήν γήν μας δέν θ' άρπάξουιν και τού πτωχού τό χύμα πώς δέν θά τό μοιράξουιν;

Θαρρείτε πώς κανένας γιά φόνο δέν θά κλάψη; πώς ό 'Ρωμηός τόν άλλο 'Ρωμηό θά ν' αγαπήση;

Θαρρείτε πώς μαγαϊρι 'στών ήλιο δέν θ' άστράψη; θαρρείτε πώς πιστόλι ποτέ δέν θά βροντήση; θαρρείτε πώς Δημάργους θά παύσουιν νά σκοτώνουιν, κι' 'Εφόρους και Νομάρχας πώς δέν θά στηλιθάρησουιν;

Θαρρείτε τό σπουδαίον ΔΕΒΑΤΙΟΝ τού ΑΙΩΝΟΣ πώς γιά κλειψαίς και φόνους ποτέ δέν θ' αναφέρη; πώς θά μάς ήμερώση αυτός ό νέος χρόνος, κι' ό ένας δέν θ' άδειάζη τού άλλου τό κεμ'ρι; Κι' εκείνοι πού φορ'ουιν τήν κόκκινη γιακέτα θαρρείτε πώς θ' άφήσουιν τήν έρημη πασέτα;

Θαρρείτε πώς θά λάμπουιν αι προσφιλείς 'Αθηναι, θαρρείτε πώς θ' άλλήξη κι' αυτός ό Κοσσονάκος; θαρρείτε πώς 'στούς δρόμους ψοφύματα δέν θά εϊνε και πώς σ'ε κάθε βήμα δέν θ'ε νά χάσκη λάκκος; θαρρείτε πώς θά φέγγουιν τών δρόμων τά φανάρια, και δέν θά σπ'ανε ράχαις και χέρια και ποδάρια;

Μή Σόλλογοι θαρρήτε δέν θ' αναλάμψουιν κι' άλλοι; πώς δέν θά 'δούμε σμήνη έφημερίδων νέων; πώς έκλογαίς και φούραις δέν θά'χουμε και πάλι, κι' αιματηρούς άγώνες κομματαρχών γενναίων; Πώς με σταυρούς τά στήθη δέν θά στολίσουιν δλοι, πώς κι' άλλοι 'Οσμανιέδες δέν θά'λθουιν άπ' τήν Πόλι;

Θαρρείτε πώς γιά τόπο κλεινού φρενοκομείου κανείς Δρομοκαΐτης παράδες δέν θ' άφήση; πώς Πρύτανις κανένας τού Πανεπιστημίου άγάλματα μωρίας και φρίκης δέν θά στήση; Κι' ό Δαμαλός, εκείνος ό κριομύτης, πάλι 'στών Γλάδστονα θαρρείτε πώς λόγο δέν θά βγάλη;

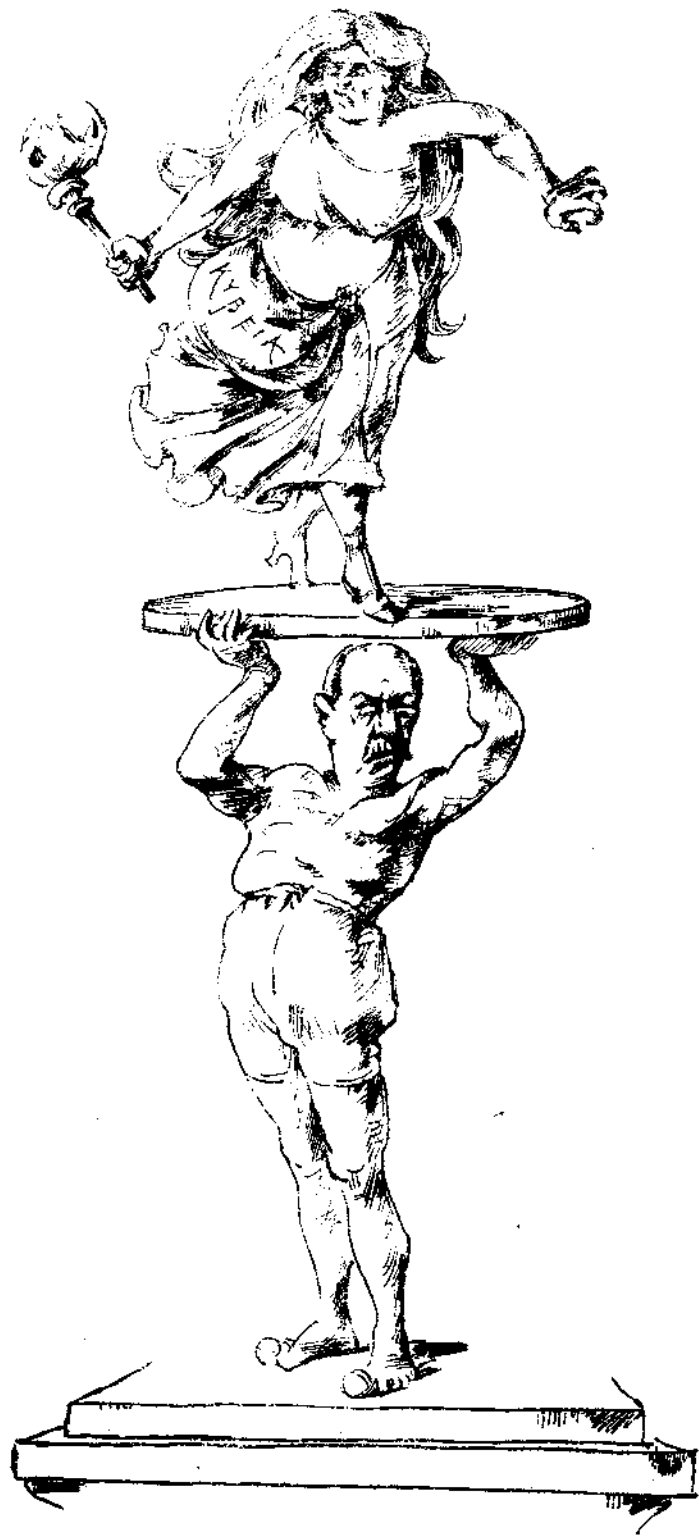
Θαρρείτε έφευρέται δέν θά βγ'ουιν ένας κι' ένας και με τάς έφευρέσεις τ' αυτά μάς δέν θά φ'αν; θαρρείτε ανελπίστως πώς Ποταγός κανένας δέν θά μάς έλθ'η πάλιν από τό Κορδοφάν; 'Η δέν θά καταπλήξη, θαρρείτε, τάς 'Αθήνας κανείς Γρυπάρης νέος, Δι-Κάστρος, ή Μπαστίνας;

Τά γράμματα θαρρείτε σοφοός πώς θ' αναδείξουιν, και πάνσοφα τά κτήνη πώς δέν θ' αναφανούιν; και τής 'Ακαδημίας αι πύλαι πώς θ' ανοίξουιν, κι' εις εδρας πώς θ' άνέθουιν διδάσκαλοι με νού; Κι' εκείνοι οι θεοί της οι χρυσαρματωμένοι; θαρρείτε πώς μετ' ήμέρα δέν θά 'βροθούιν σπασμένοι;

Μεταμορφώσεις κι' άλλοι θαρρείτε δέν θά γίνουιν; θαρρείτε ό Καζάκης πώς δέν θά καμαρώνη; θαρρείτε τά παλούκια παλούκια πώς θά μείνουιν, και μ' ΕΥΣΕΒΕΙΣ τάς τάφρους κανείς δέν θά πληρώνη; 'Η μήπως νέος ΚΩΔΩΝ βάρσα δέν θά σημάνη και με τό Τίγκι Τάγκα δέν θά μάς ξεκουφάνη;

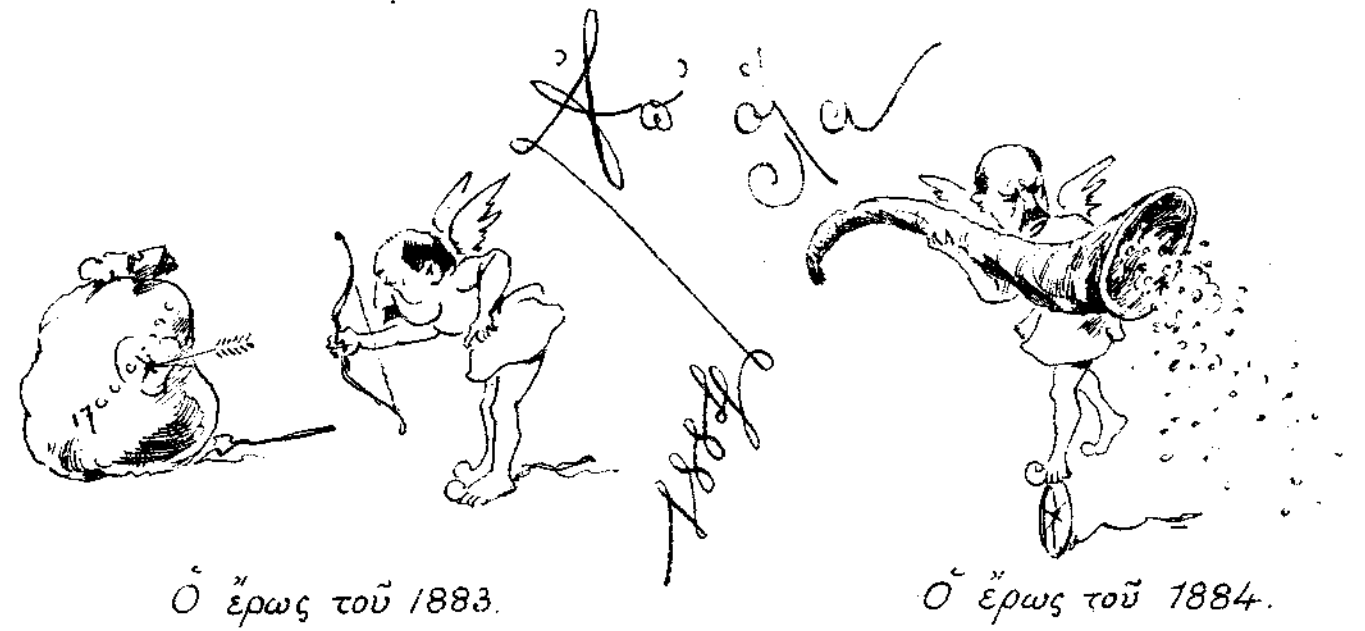
Θαρρείτε πώς εις μάχας θ' άφήσουμε τά κώλα; θαρρείτε πώς παιάνων θ' άκούσωμεν τούς ήχους; θαρρείτε τέλος πάντων πώς θά προήψουιν δλα, κι' έγώ πώς θ' άποκάμω νά φλυαρώ με στίχους; 'Ο νέος χρόνος σ' άλλους νέα καλά μοιράζει, αλλά γιά 'μάς μονάχα τό ΝΟΥΜΕΡΟ ΑΛΛΑΖΕΙ.

SOURIS

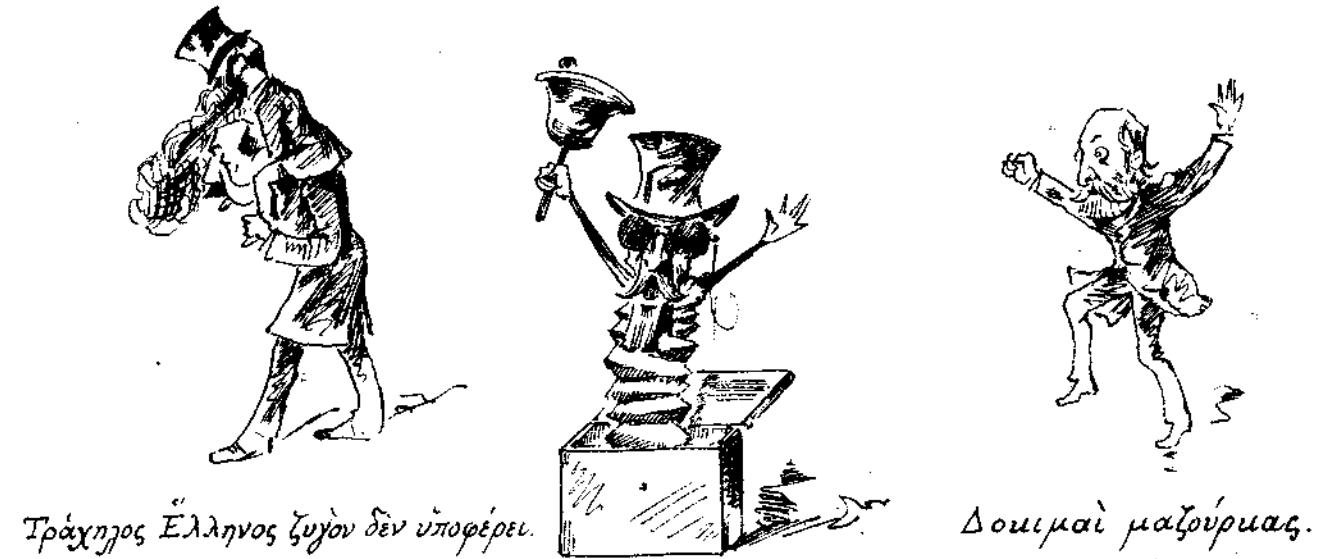
Εἰς τὰ προπύλαια τοῦ νέου χρηματιστηρίου.

εἰς

Ὁ ἔρωσ τοῦ 1883.

Ὁ ἔρωσ τοῦ 1884.

Τράχηλος Ἕλληνας ζυγὸν δὲν ὑποφέρει.

Δοιμαὶ μαζούριας.

Μποναμάς διὰ τὸν υ. Δημητραίου.

(Εἰς τὸν Μινώταυρον τῆς Κωπαΐδας)
Μὲ πανοπλίαν Μίνως τοὺς ἐπετέδης χαῦρος!
Ῥὺς Μίνως ἂν δὲν τὸ δειξές, ὅμως ἐδείχθη ταῦρος

Τραχυιδὸν τέλος.

Το 1883 πεταχτά

Ήδη δτε το γλυκοχάραγμα της 1ης Ιανουαρίου εύρίσκει το 1884 καθήμενον επί του θρόνου, έφ' ου μέχρι του μεσονυκτίου της χθές είχομεν άφήσει το 1883 λιποφυγούν αλλά μη δυνάμενον ν' άποχωρήσει πρό της κεκανονισμένης ώρας, θρόνου, του οποίου την βίασιν άποτελοΰσι μπωναμίδες, παιγνιόχαρτα, συρίκτραι και βοκάναι και έλπιδες και θλίψεις και περιουσία χαθεΐσαι και πλούτη κερδηθέντα, καθ' ήν στιγμήν πάντες περιαινούσι τον νέον βασιλέα, έξαιτούμενοι παρ' αυτού δ,τι ήρνήθη αυτοΐς ο προκατόχος του, και διά του παμμιγούς θορύβου, όστις ύφούται από των όδών προς τον ούρανον αναφωνούσι: Van est mort, vive Van! μου έρχεται ή πρόστυχος όρεξις νά γίνει έπ' όλίγων τόσος άλλος ο Φιλήμων ή ο Πανταζής αυτού και νά έξυμνήσω τās άρετάς του μακαρίτου. Είνε άληθές ότι οι επιτάριοι, ως τά τάλληρα της Θηρεσίας και ή ρωμαντική ποιήσις, δέν έχουν πλέον πέρασιν εις την άγοράν, άφου διά την ταφήν παντός μακαρίτου εκτός του παπα και του νεκροθάπτου καθήτησεν άναπόσπαστος ύπουργός και ο επιτάριος ήρω, διά δέ τάπονηθήκοντα έτη εκτελοΰσιν άνά πάσαν 1ην Ιανουαρίου την λειτουργίαν αυτήν όλοι οι χρονογράφοι του εκατομμυρίου των έφημερίδων, αίτινες νέμονται την ευδαίμονα έλληνικήν γην.

'Αλλ' άν και τετριμμένον, εν τούτοις δέν είναι άχαρι το έργον, όπερ ανέλαδα, άφου το έν μακαρίχ τη λήξει 1883 έφρόντισε νά φανεή τόσω γόνιμον, ώστε νά δύνηται νά παραστή εύγλωττος, όμιλών περί αυτού, και αυτός ο αξιότιμος κ. Μπούτουνας και άλλοι τοιοϋτοι κοινοβουλευτικοί ίχθύες.

Δέν ήξεύρω τί περιέχει ο φουσκωμένος σάκκος του 1884 και εύχομαι νά μήν είναι άνεμοφύστος. 'Αλλ' ή σακκούλα του 1883, ή κατακειμένη κενή πλέον παρά την σορόν αυτού, είχε άκριβές το περιεχόμενον και το σχήμα κέρατος — μη συνοφρυώσθε άτυχεΐς σύζυγοι — της 'Αμαλθείας. 'Εσοκόπισεν άπειδώς όχι τη παλάμη αλλά τή θαλάμω, τά δώρα του, άσωτον, έλευθέριον και έπιθυμοΰν νάφήση μνήμην αγαθήν.

Και βεβαίως το επέτυχε. Κανέν εκ των τελευταίων αυτών έτών, τά όποια εισέβαλον τόσον θορυβωδώς, με τόσας ύποσχέσεις και με τόσον κήμον εις το ήμερολόγιον, δέν δύναται να συγκριθ ή πρός αυτό, όπερ ήρξατο και έτελείωσε μεγαλοπράγμον. Είνε άληθές ότι το '78 έσχε τά πετωμάτα και την οικουμενικήν, το '79 το Δομοκόν, το '80 την βυδολογίαν, το '82 την 30μελή έπιτροπήν του κ. Δουζίνα. 'Αλλά κανέν έξ αυτών δέν παρέσχεν, ως το άρτίως άποπτά, εις τον Τρικούπην πλειοψηφίαν τεσσαράκοντα ψήφων, εις τούς συμπολιτευόμενους βουλευτάς τόσα ρουφέτια, εις την ράχιν του έλληνικού λαού τόσους φόρους, εις τον Σκουλούδην τρικαντό, εις τον 'Ασμοδαϊον τον Ποταγόν και τον Καζάζην. Κανέν έξ αυτών δέν καταπρίσθη εις τά διαγνή νερά της Κωπαΐδος και έπι κανενός έξ αυτών δέν άνέτειλεν ή αύγή της άρσεως της άναγκαστικής κυκλοφορίας. 'Επίσης έπροστάτευσε και έπλούτισε και την σάτυραν και την καλλιτεχνίαν και την πολιτικήν και την επιστήμην. Μόνον αυτό ήξιώθη νά ίδη την γην της 'Επαγγελίας, εις αυτό έπεφάνη έν άπόπτω ή 'Ελλάς, υπό μορφήν ήδη κειζόμενου οίκου πινός επί της όδοϋ Σοφοκλέους και με την αυτήν επιγραφήν. 'Επ' αυτού μόνον ή καλλιτεχνία τόσον έκαλλιεργήθη, ώστε και εκ των άνωτάτων χωρών των 'Ασχαντί και του Ζουλοΰ νά έπιθυμήσωσι νά λάβωσι μέρος εις τον τελεσθέντα διαγωνισμόν άνδριάντος του Γλαδστονας' άλλ' εύτυχώς διά το έλληνικόν ένομα καλλίτερον έκριθη άριστούργημα, σκαλέν υπ' έγχωρίου γλύπτου και έχον τά θαυμάσια πλεονεκτήματα νά παριστά τον πρωθυπουργόν της 'Αγγλίας με χείρας κίμπανζή, με πόδας Πανός και με βιβλίον επί της κοιλίας δικην έμπλάστρου. Κατά το 1883 ο καλλιτεχνικός σύλλογος διωργάνωσε καλλιτεχνικήν έκθεσιν... ύβρεων έν ταΐς στήλαι: των έφημερίδων, καθ' ήν διεκρίθη ο γραμματεΰς του συλλόγου γράψας έν τη « Ν. 'Εφημερίδι » άμίμητον εικόνα του προέδρου, έν ή διεκρέπον τά χρώματα: γεροζεκουτιάρης, άρχαίος,

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Οι όπαδοι των θεωριών της εξέλιξως μετ' άνησυχίας προσέλευσαν εις το ήδη γινόμενον έν 'Αθήναις δοκίμιον της μαζούρκας, διότι, ως γνωστόν εκ παλαιάς και άστείας πείρας γενομένης επί της παρελθούσης αΐλης, οι πόδες των άπογόνων του Περικλέους φαίνονται σπουδαίως δυστροπούντες προς τās άπαιτήσεις του πολωνικού τούτου χοροϋ.

Ηχώ της βουλής: 'Εν μέλος της μεγάλης οικογενείας των Δεκάστρων παριστάνται εις το θεωρεΐον των άνωτάτων ύπαλλήλων. 'Ομιλεί ο κ. Σωτηρόπουλος και εις πρακτικογράφος έν τή θεωρείω των δημοσιογράφων κρατεί σημειώσεις. 'Ο Δεκάστρος προσδλέπει και τον μέν και τον δε και έρωτά τον παρακαθήμενον του δεικνύων τον πρακτικογράφον: — Θα άντικρύσει το Σωτηρόπουλο;

ΑΚΡΟΝ ΑΓΤΟΝ ΓΗΡΑΤΟΣ

Νά ήνε κανείς τόσω γέρων, ώστε νά μή δύηται νά βαδίση... προς τον τάφον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ταύτη τη στιγμή μανθάνομεν, ότι ο κλητήρ έν τή σταθμή του σιδηροδρόμου, όνόματι Παλουκής, ως γνωστόν, δι' αναφοράς του έξήτησε νά μετονομασθή Εύσεβής, αλλά το 'Υπουργείον άπέρριψε την αίτησιν του θεωρήσαν αυτήν εϊρωνεϊαν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Α'. Είπε πώς Ισολύγιο θά φέρη... Και τόφερε... 'ς της Θήβας το ταμείο Τήν Κωπαΐδα έδωκε για ταΐρι! Είχαμε ένα... τώρα έχουμε δύο!... 'Α! Ισο-Ισο έρχεται το ζύγι, Κι' ο τέντζερες με το καπάκι σμίγει!...

Β'. Της Θήβας το ταμείο ή πολλή άγάπη πούχε ο ένας 'ς την πατρίδα 'Εσοκόπισε... Κανένας δέν μιλεί!... 'Αγια και καλά... την Κωπαΐδα 'Ο άλλος εκατάπιε από ζήλο Διά του τόπου εκείνου την ύγεια... Κ' έπειτα λένε άμοιδή εις το φίλο Δέν έπήσανε της Σπάνιας ή πρεσβεία!

Γ'. Γέλοια, χαρέα: κανείς, κανείς μήν κλαίει! 'Ημέρα εξημέρωσε καλή!... 'Εψήφισε το δάνειο ή Βουλή!... Και τώρα κολυμποΰμε εις τά... χρέη!

Δ'. Χαρίλας Τρικούπη, νά μάς ζήσης! Τά χρόνια σου νά γένουν Μαθουσαλά! Και 'ς τη Βουλή μερόνυχτα καθβάλα 'Σ τον πόλεμο νά πās και νά γυρίσης, Και άλλα τόσα δάνεια άφου φορτώσης 'Σ τη ράχη του λαού... νά τά τετυώσης...

Ε'. Τράκας και Κασσιμάτης και Δουζίνας... Τριάς βουλευτική, σεπτή κι' άγία! 'Ω! μη φοβάστε' δαψ' 'ς τās 'Αθήνας Είνε, δέν έρχετ' άλλη έπιδημία!...

Ζ'. Πλούσιον ή παιδεία δέν σε κάνει. Μά κάνει κάτι άλλο: σε μαθαίνει 'Όσο και άγ έχης λίγο νά σε φθάνη. Και εις το τέλος κάτι νά σου μνήν.

Ζ'. Μιλεί στιγμή δέν παύει' όλο μιλεί. Παρά αυτός νά χάση την μιλή του, 'Ω! είναι εύκολώτερο πολύ 'Ο Δούναβις νά χάση τά νερά του.

Η'. Γελάς με δ,τι ίδής, με δ,τι σου πούνε... Και δέν γελάς με σε, που όλοι γελοΰνε.

ΑΛΟΥΠΗΣ

Η ΚΛΕΙΩ

Με την τελευτήν του έτους έτελεύτησε και έν των δημοσιογραφικών όργάνων, ή **Κλειώ**, ή έτέρα της τεργεσταίας Ξυνορίδος των έλληνικών έφημερίδων ουτε ή ήττον σοβαρά ουτε ή ήττον διαδεδομένη. Κουρασθέντες εκ του μακρού δημοσιογραφικού άγώνος, έν τολημρώς και θαρραλέως επί εικοσιτριετίαν ήδη ήγωνίσθησαν έν τη άλλοδαπή, άλλα κέντρον έχοντες τον έλληνισμόν και την 'Ελλάδα, οι έντιμοι συντάκται αυτής και διακεκριμένοι λογογράφοι έπόθησαν την άνάπαυλαν και ήσυχίαν και ή ήσυχία αυτών έστοίχισεν εις το πανελλήνιον την άνακαταχρήσεως της λέξεως και άποδιδόντες αυτή προσηγορίαν σχηματισθείσαν έν τη συνειδήσει του έλληνικού. Γραφομένη έν καθαρευούση γλώσση και πολλάκις μέχρις άυστηρού καθαρισμού και σχολαστικότητας ή **Κλειώ** και έξ ύποκειμένου έπραγματεύετο έκάστοτε τά άφορώντα το έλληνικόν ζητήματα μετά δεινότητος και έμβροθείας και μετά του βαθέος εκείνου δημοσιογραφικού αισθήματος όπερ άποβλέπον εις το γενικόν καλόν καταφρονεί πολλάκις και τά πρόσωπα και τās προλήψεις. Τούτου ένεκα έν τή μακρή αυτής σταδίω, άν και δέν εύρέθη πάντοτε έν άρμονία προς το αισθημα και τās ροπές του έθνους, άλλ' ουδέποτε άπώλεσε την ήρόληψιν και το γόητρον εκείνο, το όποιον περιέβαλεν αυτήν εις τούς όφθαλμούς ού μόνον του πανελληνίου, αλλά και όλοκληρου του δημοσίου της 'Ανατολής. 'Ητο γνωστή ή **Κλειώ** έν 'Ελλάδι και εις τās άποικίας του έλληνισμού, παρ' 'Ελλησι και Τούρκοις και Βουλγάροις, εις το ρωσικόν και εις ευρωπαϊκόν δημόσιον και έθνεγόρεστο ως απαύγασμα τι γενικόν και άποτύπωμα του πανελληνίου πνεύματος, οΰ ή άθηναϊκή κίνησις είνε μία μόνον όψις. Διά τούς Έλληνας ίδια έχρησίμειε και ως μέγας χεγτός δι' οΰ αι έντυπώσι: του μεγάλου ευρωπαϊκού πολιτισμού μετωχετεύοντο εις την 'Ελλάδα και ή γνώσις των έλληνικών πραγμάτων εις την Δύσιν. 'Η 'Ελληνική έπίσης επιστήμη και ή καλλιτεχνία και τά έργα αναυτής εύρισκον ήχώ εις τās στήλας του τεργεσταίου φύλλου και έρμηνευτήν έν αυτώ και γνώστην άριστον. Κορυφαίοι ιδίως έν τη διαχειρίσει του κλουσιου θησαυρου της πατρίου γλώσσης οι συντάκται της **Κλειώ**ς έχον καταστήσει αυτήν προπάντων άληθές γλωσσοπλαστικόν εργαστήριον, οΰ τά προϊόντα ένακετυπώθησαν ανεξίτηλα εις την γραφομένην γλώσσαν. 'Η **Κλειώ** ύπήρξεν έν γένει όργανον ισχυρόν, οΰ ή έπενέργεια εις το έθνος δέν παρηλθεν άσημείωτος και ούτινος ή άπώλεια ως ειλικονίως έχαρακτηρίσθη και υπό της διδύμου συναδέλφου της 'Ημέρας έσται δυσεκαπνήρωτος. Πλήν της άλλης δημοσιογραφικής ύλης της τερχούσης αυτως είπέμ υπηρεσίας, εις ήν ήσχολεΐτο ή εύρωστος ένέργεια του κ. Θερεϊανοϋ, πλούτος όλος διατριβών και μελετών του νευρώδους και κλαστικού καλάμου του κ. Λιβαδά άπεθησαυρίσθη εις τούς είκοσι τρεις τόμους οΰτινες θ' άποτελέσωσι το μνημείον της ύπάρξεως του έκλιπόντος όργάνου, όπερ έσται εκ των έργων της δημοσιογραφικής εργασίας άτίνα και άξια τυγχάνουσιν ειδικής μνείας κατά την άνέλιξιν αυτών και άξια μετά την τελευτήν διαρραστήρας άπομνημονεύσεως. 'Ο **Ασμοδαϊος**, τουλάχιστον όστις εύχεται όλιγώτερα τά φύλλα και περισσότερους εις το έθνος τούς καρπούς, δέν δύνηται νά μη έκφράση λύτην διά την άπώλειαν ενός τοιοϋτου φύλλου μέν, άλλα φύλλου καρποφόρου και εύχμου.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΧΕΙΡΩΝ

(Σημειώσεις επί τη βάση των εν σελίδι 12 εικόνων).

Μολοντι ουτε η ιστορία ουτε η ορθογραφία ηλθον ποτε εις σχεσιν τινά με τας ηρωιδας μου, εν τούτοις χάριν της αληθείας πρέπει να δηλώσω οτι πρόκειται περι χειρών με ει και ου με η, εσον και εν προτιμώ τας δευτέρας από τας πρώτας. Μεθ' δ εισέρχομαι εις την αφήγησιν.

I

Αι χείρες μου, δηλαδή αι χείρες της, ευρέθησαν εκ γενετής προσκεκολλημέναι επί ενός θήλεος σώματος εν "Ανδρω" άλλ' αν το σώμα ητο τρυφερόν αυται δεν ησαν διόλου· ο κόπικος τας είχε σκληρύνει, η από της χειρός κρατουμένη και επί της κεφαλής βασταζομένη στάμνα τας είχε τραχύνει.

Εν τούτοις αι χείρες ατζαι μίαν ημέραν μετ' άλλων τεσσαράκοντα χειρών απεμακρύνθησαν από τα κούμαρα της "Ανδρου" εις τους βράχους της οποίας τα έθρεπον με τόσην χαράν, και με εν τρεχαντήρι έφθασαν εις τον Πειραιά, όπου ο σιδηρόδρομος ως πελωριόν τι μεγαθήριον μετά του στήριγμού της συριγμού τας έλαμε ν' ανατριχιάσουν εκ φόβου.

Αι άλλαι χείρες παρακολουθούσαι τα σώματά των επήγαν άλλαι εδω, άλλαι εκει εις το τρεχαντήριον πριν αποβιβασθώσιν ειχεν ελθει εις μεσίτην πράκτωρ των εν "Αθήναις" ζυθοπωλείων, δια των ενεργειών του όπου υπερβήσαν τας 2,000 αι εν "Αθήναις" ζυθοπώλιδες, διότι φορτία όλόκληρα πλοιαρίων ανδρίων εισάγει και καταναλίσκει εις τας χαμηλάς και καπνισμένας αιθούσας και τα γυμνά με βυπαρόν δάπεδον δωμάτια των ζυθοπωλείων· ουτος λοιπόν είχε παραλάβει έως είκοσιν εκ των χειρών εκείνων, άλλ' αι δύο ηρωιδες μας ηκολούθησαν ένα βρακάν θεϊόν των όστις τας έφερε κατ εθείαν και τας έθεσεν εις την διάθεσιν εννέα ψυχών.

II

Αι χείρες τότε συνήψαν νέας σχέσεις: με τηγάνια, εσχάρια, καταρόλας, απλυτα πιάτα· πάν ό τι έτριγον αι εννέα ψυχαι διήρχετο δια των χειρών, αι όποσαι πάλιν διήρχοντο δια των χειρών ενός πυροσβέστου, συμπληρωσαντος τας νέας της σχέσεις.

III

Επειδή η γραφία ημών δεν συνείθισεν εις τα καθήκοντα μαιας λέγομεν απλώς οτι αι χείρες μετά του σώματος τη θαυματουργή παρεμβάσει του πυροσβέστου από κουζίνας προήχθησαν εις παραμύθιας και αντί να κρατούν κατασβούρας εκράτουν εν χειρουβείμ. ολξξανθον, εις το στόμα του όποιου ενέβαλλον μίαν πλαστικωτάτην θηλήν εκπλησσομένην δημοσ διατι άλλο ον προσέκλεσε το γάλα και άλλο το έχαιρετο εν τούτοις δεν ησαν και πάντοτε ευχάριστοι αι ασχολιαι των χειρών με το χειρουβείμ.

IV

"Αλλ' εξαφνα μίαν ημέραν ο δάκτυλος της μιάς χειρός έφερεσε δακτυλίδιον εν ανταμάκι ερασθεν τας χιλιάς δραχμάς τας όποιας είχεν αποκτήσει, την εστεφανώθη, και τότε αι χείρες άκουμπούσαν εις φουσκωτόν νοικοκυρξς φουστάνι, έσιαζαν με τι δάκτυλά των τα υαλιστερά τσουλόφια της παρξ το έρυθρόν φέσιον, έστολίσθησαν δέ και με χειρόκτια από τα πλεκτά εκείνα, τα μισά, έξω από τι όποια μένει η ήμισια χείρ μη τολμώσα εισέτι να εισέλθη όλόκληρος.

V

"Αλλ' άμα έτελείωσαν αι χιλιαι δραχμαι έτελείωσε και το συνοικέσιον κατξ την παρομίαν «φόρησε το βώδι μας πάγει η συντροφία μας» και το ανταμάκι δεν έπατοσε πλέον εις το σπι· αι χείρες παρετήρησαν οτι η κυρία των ηρχισε να συνειθίξη και χωρίς αυτόν και μη έχουσα πλέον ν' άρέσκη εις ενξ άλλαι

Εξέλιξις πολιτευομένου.

Εξέλιξις κοκότας.

εις πολλούς ηρχισε την φιλαρέσκειαν φεσούς· εξήρχετο εις τους δρόμους με τράχηλον παρακεκινδυνευμένως άνοκτόν, με στήθος προεξέχον δια του ύποστηρήγματος του κορσε, διότι αρχίσασα αυτη να χειραφετηται ενόμισεν αναγκαστον χάριν ίσορροπίας να δεσμεύση το στήθος της· εις τας όδους εβάδιζε μη κυττάζουσα ίσα εμπρός της, άλλ' απ' εδω και απ' εκει ως να μη της ηρεσκε πλέον η ευθεία όδός. Το δένδρον με τους ώριμους του καρπούς διήρχετο πρό των στομάτων των διαβατιών και η ώρα της συλλογής δεν εβράδυνεν.

VI

Μίαν δέ ημέραν αι χείρες εξήλθον εις τους δρόμους με χειρόκτια ύψηλά κρατούσαι η μία μὲν την μακράν τρίζουσαν κολλαρισμένην ουράν της εσώφουστας ύπερ τας εξορμώσας κνήμας, η δ' άλλη εν άχρηστον δι' αυτην ριπίδιον.

VII

Τώρα αι χείρες άκουμδωσιν επί των μαξιλαρίων λανδώ, το σώμα προκλητικώς εξαπλωται εν αυτώ ενφ το niniche καπέλλον υπερεχειλλίζει της άμάξης και πληροί την όδόν.

Αι χείρες εινε ευτυχεις· ναι μὲν ειζεύρουν οτι δεν συντελέσαν διόλου εις την ευτυχίαν της κυρίας των διότι αυτη δεν εινε έργον των χειρών της άλλ' άλλων... όντων εργαζομένων δι' αυτην· άλλ' αδιάφορον, δι' αυτών διέρχεται η αξία των θελήτηρων της και επί των πάλαι άποτυπωμάτων των χειρών του πυροσβέστου επιτίθενται τ' άποτυπωματα των χειρών της jeunesse doré.

Εινε ευτυχεζαι χείρες· μίαν μόνην στενοχωρίαν έχουσι... την εκ των χειροκτιών, των όποιων δεν εσυνειθισαν άκόμη την δερματινην στενότητα.

Βιαστικός.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

- "Ηθελα ναμαι τραπεζίτης.
- Γιατί;
- Για να πάρω μέρος 'ς το δάνειο.
- Κ' εγώ ήθελα για να πάρω μέρος απ' το δάνειο.

ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΥ

Εις την αρχήν χοιροβοσκός, αρχιληστής κατόπιν, και έπειτα αγωνιστής και σύμβουλος του Δήμου και έπειτα τάξειδιον μικρόν εις την Ευρώπην και τέλος τίτλος βουλευτου περιφανούς κ' έντίμου. "Αν η εξέλιξις αυτη έως εδω δεν μείνη 'Ο χθεσινός χοιροβοσκός και ύπουργός θα γείνη.

!!!

ΙΒΡΕΜΙΑΣ

Αν υπήρχεν εν ημίν πλήρης ιδέα του καλού και ωραίου βεβαίως την ημέραν του νέου έτους θα έθεωρούμεν ως την μάλλον αποφοράδα του βίου μας, ένδεδυμένοι δε σάκκον και βίπτοντες σποδόν επί της κεφαλής μας ως οι Νενευίται θα έβρηνούμεν την απώλειαν των ωραίων μας έτών, άτινα άν-επιστρεπτει κατά την ημέραν ταύτην πίπτουσι εις το χάος του παρελθόντος. Θα επανέλθης, τρυφερά νεάνις, εις το δέ-κατον και έβδομον έτος της ηλικίας σου, σπερ μετά τοσαύ-της αναλησσίας άπωθείς, λησιμονούσα τα θέληγτρα του χάριν ευτελών δώρων τα όποια σοι προσκομίζει κακόβουλον έθος, όπως σοι άφαρπάση ύπουλως το τρυφερότερον των δώ-ρων σου, την ηλικίαν; Την επί των παρειών σου έαρινήν χα-ραυγήν του έτους τούτου νομίζεις ότι θα την επανίδης πάλιν;

Τα βόδα του προσώπου σου, δι' ών προσείλκυες τόσα βλέμματα, πιστεύεις ότι θα ξαναφυτρώσουν; Ουδέν τούτων θα επανέλθη, ουδέν θα επανίδης. Όταν δέ ο γέρον χρόνος άποτυπώση επί σου τα άποτρόπαια ίχνη της διαβάσεώς του θα αισθανθής την πικρίαν των χαρμωσύνων τούτων ημερών σου και θα έννοήσης ότι θα ήτο κάλλιον ούχι μόνον τοιαύται έορται να μη καθιερώντο, άλλ' ούτε να υπήρχε διαίρεσις του χρόνου αναμνησκοντός σοι καθ' εκάστην δι' ενός αριθ-μού πράγμα το όποιον αιώνιως έπιθυμείς να λησιμονήσ! Σύ δέ ο άφυπνιζόμενος κρατών την ούραν του τριακοστού πρώτου έτους της ηλικίας σου, γελάς, είσαι εύχαρις, μη ύπολογί-ζων ότι εξώφλησας μετά του χρόνου τον λογαριασμόν των νεανικών έτών σου, ο δέ εις το μέλλον βίος σου, έπιβαρύνον το παθητικόν σου, θα έπιταχύνη την χρεωκοπίαν της ηλι-κίας σου! Φοβερά χρεωκοπία άνευ έλπίδος συμβιβασμού.

Πόσον αστόργως φθίνουσι τα ωραία μας έτη εν τώ δοχείω του παμφάγου χρόνου! Τα άνθη, ευτυχέστερα ημών, μαραι-νονται όπως αναθάλωσι πάλιν ζωηρότερα και άκραιότερα, άλλά τίς θα επαναφέρη ημάς εις το πέλαγος της νεότητος όπου ο έρωσ είναι ή μόνη βακτηρία μας, ή δέ χαρά ο μόνος στοχασμός μας!

Δι' εύφημιών, βοής, χαράς, συριγμών, αποδιώκομεν άσυν-ειδήτως έκαστον ημών έτος, άνταλλάσσοντες αυτό άντι μιās έλπίδος, ήν έναγκαλιζόμενοι καθ' όλον τώ χρονικόν τούτο διάστημα άφίνουμεν την τελευταίαν ημέραν, όπως καταλάβη την θέσιν της έτέρα τοιαύτη. Ο πρωςεύς χρόνος ήδηγών ημάς εις τον βράχον έφ' ού μέλλει να συντρέψη το σαρκίον μας, άκούει μειδιών εις παντοία ξσηματα άδόμενον το Άλληλοία του βίου μας!

Άλλ' είναι άρά γε άληθής, πραγματική ή χαρά ήν φαί-νεται ότι παρέχει ημίν ή έορτη αύτη; Η μή εις το προ-σκήνον φαίνεται ούτω, εις δέ το βάθος της σκηνης είναι άλλοια ή όψις της;

Και τίς δέν κατηράσθη σιωπηλώς, εν τώ νψ του, κατά την παραμονήν του νέου έτους τον τροχόν του άκαταβλήτου χρόνου, όπως συνέτριψεν εν έτος του; Και ποία γυνή δέν ύπε-λόγισε στενάζουσα τα παρελθόντα έτη της και δέν έσκέφθη διά της αφαιρέσεως να φέρη ίσοζύγιον εις τον έτεροσκελή προϋπολογισμόν της ηλικίας της; Τίς δέν εξήνεγκε στεναγ-μόν αναλογιζόμενος ότι θα άφυπνισθ ή την πρώτην του νέου έτους φέρων επί του μετώπου του την βυτίδα του τεσσαρα-κοστού έτους;

Και ο Τρικούπης και ο Μπουκλάκος, οι λαβόντες έφέτος τους καλλιτέρευς μπουναμάδες, το δάνειον των 170,000,000

ο εις και τας 100,000 δρ. του λαχείου ο έτερος, δέν είναι έντελώς εύχαριστημένοι, διότι ο μόν πρώτος θα λυπηται βλέπων την αύξισιν της φαλάκρας του, ο δέ δεύτερος, διότι ίσως δέν θα παραστή εις τον χορόν της μαζούρας!

Περίεργον! το φυσικώτερον κατά την ημέραν ταύτην ήτο να έρωτώμεν άλλήλους περί της ηλικίας μας, άλλ' εν τού-τοις ουδεις είναι τόσον άβρόφρων ώστε να θέξη το ζήτημα τούτο.

Δέν είναι τούτο άπόδειξις της δυσθυμίας ήν το νέον έτος εισάγει διά των δώρων του; Δέν είναι ένδειξις ότι πρός παρη-γορίαν χαϊρόμεθα;

ΑΥΚΑΒΗΤΙΝΟΣ

Τα χαρίσματα.

- Πατρίδα μου, τί θεός να σου χάρισω Γιὰ τον καλό τόν χρόνο που θαρθή;
- Παιδί μου, τόν κορμί τόν λιονταρίσιο Και τόν καλληκαρίσιο τόν σπαθί.

Και τή νεαυδογέννητη τή χώρα Μαζί με τόν δικέφαλο άντρί. Δέ θέλω έγω καινούρια ή ξένα δώρα, Δικά μου είναι τὰ πλούτη που ζητώ.

- Μητέρα, τὰ δικά σου τὰ στολίζα Τὰ χαίροντ' άλλοι μέσ' τήν οικουμένη Και τὰ φυλάν δρακόντες, λάμιας, φείδια, Και χάνοντ' εκεί μέσ' άντρειωμένοι.

- Παιδί μου, όταν τή δόλγα σου μητέρα Με τού παιδιού τόν πόνο αγαπάς, Με τήν αγάπη μόνο μία ήμερα Τὰ πλούτη τὰ παλιά της θά τής πιάς.

31 Δεκεμβρίου 1883.

Κωστής.

ΒΑΣΙΛΟΠΗΤΑ — ΚΑΡΔΙΑ

Βασιλόπητα γλυκειά ζαχαροπλασμένη ή καρδιά της κόρης είναι κ' έχει γιά γλωφί μέσ' στα γόλλα της βαθεία και διπλοκρυμμένη την αγάπη της.

Χίλια μέρη γίνεται κ' ο καθένας παίρνει, μα καλότυχος θα είναι κείνος που μπορεί τεχνικά τόν χέρι του και βαθεία να φέρη σ' τήν αγάπη της.

Απ' τή βασιλόπητα παίρνει γιά γλωφάκι τόσων χρόνων όνειρα με γλυκό γλάκι.

Guerrier

Λίαν ενδιαφέροντά χείρογράφα εύρομεν. προχθές καθ' όδόν έξωθεν του ύπουργείου των Οικονομικών, εν οίς και σέδιον καταστατικά πρωτότυπα χαιράς. Δημοσιεύοντες κατωτέρω, περιελά αφορα αυτού νομίζομεν ότι προσφερομέν εις τους άναγνώστας του Ασμοδαίου και ιδίως εις τους καταγινο-μένους εις τα χρηματιστικά πολυτιμότερον μπουναμάζ.

Άρθρ. 1.

Υπό την επωνομίαν ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ συστατάται εν Αθήναις χρηματιστικόν καθίδρυμα σπερ κυρίως θέλει άποβλέπει εις τήν εκπλήρωσιν του μυχιου πόθου του έθνους περί παγίως κυβερνήσεως μονίμου και διαρκούς δι' αγοράς και πω-λήσεως βουλευτών, δι' έξωνήσεως δημοσιονομικών και εν γένει δαδ παντός είδους συναλλαγής. Προς τόν σκοπόν τούτον τὰ μέλιστα θέ-λουσι συντελέσει και αι άποζηρήσεις λιμνών, αι συνομολογήσεις δανείων και αι παραχωρήσεις προνομίων.

Άρθρ. 2.

Γενικώτερος σκοπός του ιδρύματος είναι ή καθολική άποζηρήσις της Ελλάδος. Ένωσεται δέ δε: ή μετά την άποζηρήσαν κάρπωση αυτής άνήκει εις τους μέλλοντας να πραγματοποιήσωσι τόν μέγαν τούτον σκοπόν.

Άρθρ. 3.

Ουδενία αξία εις τόν χρηματιστήριον δέν θα έχη ύποστήριξιν, και κανέν πράγμα, έμφυχον ή άψυχον, δέν θα είναι δεκτόν όταν έχη τιμήν.

Άρθρ. 8.

Τα μέλη όφείλουσι μήτε την δρασιν μήτε την άκοήν μήτε την διαφη-σιν να έχουσιν άνεπτυγμένην. Όφείλουσι να μη σικχαίνονται και ν'

άντέχωσιν εις τὰ μιάσματα των τελεμάτων. Προ πάντος όμως πρέπει να φρονίσωσιν όπως έχουσιν άκερατάς τας δύο των χείρας και υγιέ-στατον τόν στόμαχον, δυνάμενον και βρόχρον άκόμη να χωνεύση.

Άρθρ. 12.

Επιβάλλεται ούδένον βασίλει πάντα όσα ήθελε και μόνον έκτομίσει την λέξιν, πώσις. Διά τούτο άσθηρότατα άπαγορεύεται ή είσοδος εις τους κύνας, ούτινες είναι κίνδυνοι να ενθαρρύνωσιν αυ-τήν. Εν τούτοις τὰ άπόρτ είναι έπιτετραμμένα.

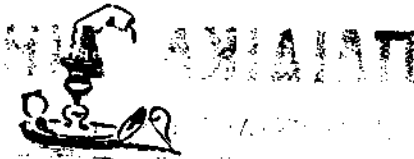
Άρθρ. 15.

Το καθίδρυμα τούτο θα παράσχη και άλλην έπίσης σοβαράν έκ-δούλευσιν εις τόν Έθνος. Θέλει χρησιμώσαι ως φυτώριον άντιπροσω-πων αυτού παρά ταις έναις αλλαίς. Και τοιαύτοι θέλουσιν άναγο-ρεύθη, σοσι κατορθώσωσι να μάθωσι την άληθή σημασίαν του οικονο-μολογικού νόμου της προσφοράς και ητήρησε.

Άρθρ. 28.

Η σφραγίς του χρηματιστήριου θέλει περιέχει τόν θεόν της Σι-γής Αρποκράτην έχοντά παρ' αυτών λύχνον έσδοισμένον. Θέλει δέ φέρι ως ρητόν τόν έξής: Η σιωπή τιμάται χρυσού.

Διά την άνταγραφην PETREL

Advertisement for 'ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ' featuring a large illustration of a man's head in profile, looking towards the right. The text 'ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ' is written in large, stylized letters across the middle. Below it, there is a smaller text block: 'Δέν εύχεται εις τους Ρωμηούς κεφάλι, πλούτη, δώρα... τους εύχετ' ένα μόνο, κ' εκείνα όπου έχουνε να μη τὰ χάσουν τώρα μετ' τον κτήνονόργε χρόνον.' The background of the illustration is dark and textured.

Advertisement for 'ΚΑΖΑΜΙΑΣ ΤΟΥ 1884'. The text is arranged in a grid-like fashion. At the top, it says 'ΠΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ'. Below that, in large bold letters, 'ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ 1884'. Underneath, 'Αρχ. 1 - 1,80 - 2 - 2,25.'. At the bottom, in even larger bold letters, 'ΚΑΖΑΜΙΑΣ ΤΟΥ 1884'. The bottom right corner says 'Λεπτά 25'.

Παρακαλούνται οι εν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἔξωτερικῷ κ. κ. συνδρομηταὶ τοῦ Ἀσμοδαίου νὰ φροντίσωσιν ὅπως ἐγκαίρως ἀνανεώσωσι τὴν συνδρομὴν των, ἵνα μὴ διακοπῆ ἢ ἀποστολῆ τοῦ φύλλου.

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Π. ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ

(ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΕΙΜΑΡΜΕΝΟΥ)

ΠΑΙΔΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς « Ἐστίας » καὶ τῆς « Διαπλάσεως τῶν Παίδων » καὶ ἐν πᾶσι τοῖς βιβλιοπωλείοις.

Ἀντὶ ἑρ. ν. 2.

ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΑΣΩΠΙΟΥ

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σελίδες ἐν ἑξ. 556, συντάκται 31, ὡν 6 κυρίαι, διατεριβαὶ 30, ὡν 6 τοῦ ἐκδότου, διηγήματα 6, ὡν ἐν τῆς ποιητρίας βασιλείσης τῆς Ῥωμονίας Ἐλισάβετ (Carmen Sylva), βιογραφίαι, φιλολογικὰ, σόμμικτα, ποιήσεις.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΥ «ΓΑΥΚΟΒΡΥΣΙΣ»,

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΑΥΤΟΥ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γαλακτοκομείου «ΓΑΥΚΟΒΡΥΣΙΣ» λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσῃ τοὺς συνδρομητὰς αὐτοῦ, ὅπως ἅμα τῇ παραλαβῇ τῶν ἐσφραγισμένων φιαλῶν, βράξωσι τὸ ἐν αὐταῖς περιεχόμενον γάλα καὶ ἀπευθύνωσιν ἐγγράφως τὰ τυχόν ὑπάρχοντα παράπονά των εἰς τὸ γραφεῖον ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 26. Ἡ διεύθυνσις γνωρίζουσα θετικῶς ὅτι οὐδεμία κατάχρησις δύναται νὰ λάθῃ χώραν παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Γαλακτοκομείου καὶ ὅτι παραδίδει καθ' ἐκάστην ἡμέραν γάλα ἀγελαδινὸν εἰς τοὺς συνδρομητὰς, ἐπισημαίνει τὴν προσοχὴν αὐτῶν ὅπως παραλάβωσι πᾶσαν ἐνδεχομένην παράλειψιν ἐκ μέρους προσώπων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γαλακτοκομείου καὶ ἐπιζητούντων τὴν ζημίαν αὐτοῦ.

C. G. KOLAS

Negociant des vins fins, étrangères liqueurs et comestibles des marques éminentes.

Rue d'Éole en face de la Banque Nationale

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΜΟΙ ΔΥΟ

Ἀντὶ φράγκων πέντε

Πωλοῦνται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου (ὁδὸς Ἐρμού), ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παίδων καὶ ἐν τῇ Διευθύνσει τοῦ Ἀσμοδαίου.

Μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν τῆς ὁδοῦ Ἐρμού διακρίνεται κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας καὶ τὸ τοῦ κυρίου

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΑΜΒΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

διὰ τὴν κομψότητα, ποιικιλίαν καὶ εὐθηνίαν τῶν ἀπειρῶν ἀντικειμένων, δι' ὧν ἐπλούτισαν αὐτὸ τὸ φιλόκαλος διευθυντῆς του.

ΕΙΣ ΤΟΥ ΣΠΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ γνωστότατον κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀντικρὺ τῆς Πιστωτικῆς, μεγάλη συλλογὴ εἰδῶν πολυτελείας, ὄλων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἱματισμοῦ, κομψότατα μαστουρία, λαιμοδέται, ὑποκάμισα, γάντια, ψῆκτραι, καὶ χίλια δὴ ἄλλα, μετὰ Παρισίου γούστου ἐκλελεγμένα.

Ο ΜΑΙΦΑΡΤ

μ' ὄλην τὴν λεηλασίαν τοῦ πρωτοχρονιάτικου παραδείσου του, ἣ ὅποια διεπρέφθη, χωρὶς ν' ἀναγραφῆ εἰς τὸ ἀστονομικὸν δελτίον, ἀπὸ ὄλας τὰς Ἀθήνας, κατὰ τὰς τελευταίας ἰδίως ἡμέρας, ἔχει ἀκόμη ἀνασῶρων ἀπὸ τὰ βῆθη τῶν μαγικῶν ὑπογαίων του δι' ἡδύνασθε κομψόν, πλούσιον, ἀριστοκρατικόν, ἐπιτερπέδες τῆς ὁράσεως καὶ τῆς καλαισθησίας, νὰ ἐπιθυμήσῃτε. Καὶ πάλιν λαμποκοποῦν αἱ βιτρίναι του, ἐκπέμπουσαι ἀκτινοβολίαν χρωμάτων, χρυσοῦ, φαιδρότητος, ποιήσεως.

Τὰ ὄρατα ἐκεῖνα ἄνθη ἐκ πτερόων καὶ τὰ μικρὰ χρυσὰ πτηνὰ τῆς Βρασιλίας, τὰ ὅποια ὄλοι ἐθαυμάζεσθε εἰς τὴν ἔκθεσιν, πρὶν πετέξουν πάλιν εἰς Βρασίλιαν, καταρωθῆθη νὰ κρατηθοῦν ἐνταῦθα χάρις τῷ κομμωτῇ κ. Λεούση, ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τῶν Β. σταύλων, ὁ ὅποιος τὰ ἐκῆρεν ὄλα καὶ τὰ ἐξέθεσεν εἰς τὸ ὄρατον κατ' ὄρατον τῶν ὄλων τὰ ἀξιοθαύμαστα αὐτά. Τὰ πωλεῖ δὲ εἰς τὰς φιλοκόλους κυρίας καὶ δεσποινίδας καὶ εἰς τοὺς κυρίους, ὅσοι θέλουν τὰς ἡμέρας ταύτας νὰ προσφέρωσι τὸ καλλίτερον δῶρον. Εἶνε ὁμολογουμένως τόσοσ ὄρατα πρέγματα, ὥστε ἔπρεπε νὰ μείνουν ἐν Ἑλλάδι.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά 1884.—B, 681